

NGHE, NHẬN RA, LÀM THEO

LỜI ĐỨC CHÚA TRỜI

 Bây giờ, những băng ghi âm này, mà của buổi nhóm sáng hôm nay, thì không phải để bán, nó chỉ dành cho Hội thánh hay cho ai đó, vì nó nói về Lễ đạo. Và trong những buổi nhóm bên ngoài đó, nó có thể gây sự nhầm lẫn, vì thật khó cho hai chúng ta đồng ý với nhau một cách hoàn toàn, nhưng chúng ta phải là tấm lòng đến tấm lòng, đầu sao đi nữa. Nhưng nó, chúng ta ở trong đền tạm tại đây, những băng ghi âm này thì, anh em chú ý về...Nó chỉ dành cho những người bạn, và đại loại như vậy.

² Bây giờ chúng ta hãy cúi đầu chỉ một lát để cầu nguyện. Bao nhiêu người muốn được nhớ đến trong lúc anh chị em cúi đầu? Cứ đưa tay lên, nói, “Lạy Chúa, con—con có nhu cầu hôm nay, và con cần ân điển của Ngài,” bất cứ điều gì nó dành cho.

³ Lạy Cha Thiên thượng của chúng con, giờ này chúng con đến gần Ngôi thương xót của Ngài, vì chúng con được yêu cầu làm điều này. Và chính là Con của Ngài, và Cứu Chúa chúng con đã bảo cho chúng con, rằng nếu chúng con cầu xin Ngài bất kỳ điều gì trong Danh Ngài, điều đó sẽ được ban cho. Do đó, lạy Chúa, biết rằng chúng con đang sống trong bóng sự Đến của Ngài, và giờ đây đang đứng trong bóng của sự thương xót Ngài, thế thì chúng con sẽ kêu cầu, lạy Chúa, rằng Ngài sẽ lựa chọn, bởi Đức Thánh Linh, những điều đó mà chúng con sẽ cầu xin. Và sáng nay chúng con cảm thấy, rằng điều đó sẽ không trái với Lời Ngài hay với sự công nghĩa vĩ đại của Ngài, và sự thương xót và ân điển của Ngài, rằng nếu chúng con cầu xin để chúng con sẽ có một sự thăm viếng đặc biệt từ Đức Thánh Linh hôm nay. Hầu cho Ngài có thể đến giữa chúng con và sẽ phân biệt những ý nghĩ của tấm lòng chúng con, khảo thị cho chúng con những chỗ yếu đuối của chúng con, và chữa lành bệnh tật của chúng con, và hàn gắn những tấm lòng tan vỡ, và cứu những người hư mất,

và chuẩn bị dân sự cho sự Đến của Ngài. Chúa ôi, xin nghe lời cầu nguyện này.

4 Bây giờ chúng con sẽ đọc Lời Ngài. Và—và chúng con cầu nguyện, Chúa ôi, rằng về bài học trường Chúa Nhật của chúng con sáng nay, để Ngài sẽ mang đến bối cảnh của việc đọc và sẽ khai thị Nó cho tấm lòng chúng con. Bởi vì, chúng con đến đây vì một mục đích. Mục đích đó, chỉ một mà thôi, là biết Ngài nhiều hơn. Chúng con là những Cơ-đốc nhân, bởi Đức tin, muốn biết Ngài nhiều hơn. Những người mà chưa trở thành Cơ-đốc nhân, đang muốn biết Ngài như Cứu Chúa của họ. Những người mà đau ốm, muốn biết Ngài như Đấng Chữa Lành của họ. Và chúng con cầu nguyện để sẽ không có một ai rời tòa nhà này, mà trống không, nhưng mọi lời cầu xin sẽ được làm trọn từng chữ, và mọi mong ước được đáp ứng, và mọi—mọi người được vui vẻ, và đi ra khỏi tòa nhà, nói, giống như những người đến từ Em-ma-út, “Lòng của chúng ta há chẳng nóng cháy trong chúng ta sao, khi Ngài đã nói chuyện với chúng ta dọc đường?” Vì chúng con cầu xin điều này trong Danh Chúa Jêsus. A-men.

5 Bây giờ đối với anh chị em mà muốn lật ra trong Sách của mình. Thường thường, tôi đã tìm thấy, rằng trong những buổi nhóm truyền giảng Phúc âm, mà chỉ khoảng hai mươi hay ba mươi phút tạo nên ảnh hưởng tốt nhất cho một sứ điệp tâm linh cảm động, và rồi thì có lời kêu gọi tin nhận. Nhưng đây là trường Chúa Nhật, tôi thật không muốn làm theo cách đó sáng nay. Tôi cảm thấy được thúc giục hơn để tranh thủ thời giờ của tôi và nói về Lời.

6 Vậy thì, nếu ai đó không được thoải mái, quá lạnh, điều duy nhất anh chị em phải làm là...Anh em của tôi, người canh giữ, ở phía sau nhà thờ ở đó, cứ đưa tay anh lên giống như *thế* đằng sau đó, với anh ấy, và anh ấy sẽ điều chỉnh lại nhiệt độ. Và chúng tôi muốn anh chị em thoải mái và cảm thấy thực sự khỏe mạnh. Và lắng nghe Lời, vì chúng tôi tin Đức Thánh Linh dạy chúng ta Lời của Đức Chúa Trời. Và tất cả anh chị em có thể nghe rõ chứ, ở phía sau? Nếu có thể được, anh chị em có thể đưa tay lên, nếu anh—anh chị em có thể nghe rõ. Tốt lắm.

7 Bây giờ tôi muốn anh chị em lật ra với tôi, tôi có một vài đoạn được viết ở đây, và vài câu Kinh Thánh. Vì vậy tôi muốn anh chị em giở với tôi, trước tiên, đến Sách Rô-ma, Rô-ma, chương thứ 9. Và chúng ta muốn đọc cho một bài học Kinh Thánh, đầu tiên, trong Rô-ma 9:11.

(Vi các con chưa sinh ra, cũng chưa làm điều chi lành hay dữ, để có thể duy trì vừng vàng mục đích của Đức Chúa Trời theo sự lựa chọn, chứ chẳng phải theo việc làm, nhưng theo Đấng đã kêu gọi;)

Thì có lời phán cho nàng rằng, Đứa lớn sẽ làm tôi đũa nhỏ.

Như có chép rằng, Ta yêu Gia-cốp, và Ta ghét Ê-sau.

8 Cầu xin Chúa gia ơn của Ngài cho việc đọc lời Kinh Thánh này. Và bây giờ dành cho một đề tài, để hỗ trợ cho bài học của tôi, tôi muốn lấy đề tài này cho bài học: *Nghe, Nhận Ra, Làm Theo Lời Đức Chúa Trời*. Tôi xin lặp lại điều đó lần nữa. “Nghe, và nhận ra, và rồi làm theo Lời Đức Chúa Trời.”

9 Vậy thì, chúng ta đã hoàn toàn quen thuộc, chúng ta những người tra xem Kinh Thánh ngày và đêm, và đọc báo của chúng ta và nghe những bình luận viên tin tức, rằng thế giới này giờ đây đang đứng trong gọng kiềm của hai lực lượng thuộc linh lớn. Và họ là cả hai lực lượng tôn giáo. Và tôi tin rằng những lực lượng lớn này chẳng bao lâu sẽ đến. Và cả hai lực lượng lớn này được tượng trưng cho hai con trai của Y-sác. Cách mà Đức Chúa Trời, trong sự khôn ngoan vô hạn của Ngài, đã báo trước mọi điều cho chúng ta; rằng chúng ta có thể bởi những điều này biết, chắc chắn, những gì đặt ở trước chúng ta. Đã làm cho nó rất rõ ràng, rằng Đức Chúa Trời và Lời Ngài, và thiên nhiên và vũ trụ của Ngài, được sắp xếp thật hoàn hảo với nhau, đến nỗi ngay cả tội—tội nhân có thể thấy điều gì đó sắp sửa xảy ra. Đức Chúa Trời cũng đã sắp đặt nó. Không ai tự bào chữa được.

10 Bây giờ, chúng ta thấy trong hai con trai này mà khi họ, ngay cả trước lúc họ sinh ra, họ đã tranh chiến với nhau. Thậm chí qua mẹ đồng trinh của họ... Vì, nàng là gái đồng trinh, Rê-bê-ca xinh đẹp đã kết hôn với dòng dõi công nghĩa của lời hứa Đức

Chúa Trời, là Y-sác; rằng họ là hai người tin Đức Chúa Trời đây
 đây Thánh Linh, biệt ra thánh, được định trước cho chính hôn
 nhân mà họ đã kết hiệp với nhau. Đức Chúa Trời đã biết trước
 điều đó. Và làm sao điều như vậy đến qua một người mẹ đó, bởi
 một người cha? Một người, một người rất gian ác; và một người
 khác, rất tốt; và làm thế nào người tốt trông như là người gian
 ác và người gian ác trông như là người tốt.

¹¹ Bây giờ điều đó thì, đã luôn luôn xảy ra, luôn luôn sẽ là
 chương trình của Đức Chúa Trời. Đức Chúa Trời không thể thay
 đổi chương trình của Ngài. Bởi vì, Ngài làm cho chương trình của
 Ngài hoàn hảo, vì đó là phần của Ngài.

¹² Trong vườn Ê-đen, tội lỗi quá đẹp đến nỗi nó lôi kéo Ê-va ra
 khỏi sự công nghĩa, để phạm tội. Và cũng chính trong vườn nơi
 có cây Sự Sống, cũng có cây sự chết.

¹³ Chúng ta biết điều đó ngày nay như luật tương phản. Rằng,
 nơi nào có điều tốt, thì ở đó có điều xấu; nơi nào có điều đúng,
 thì cũng có điều sai. Và chúng ta sẽ không bao giờ, cho dù môi
 trường của chúng ta có thể thế nào, có thể tự rũ bỏ mình khỏi
 sự có mặt của hai cực đó. Bởi vì, Phao-lô đã nói, “Khi tôi muốn
 làm điều lành, thì điều dữ dính dấp theo tôi.” Tội nhân sẽ không
 bao giờ tách ra khỏi Cơ-đốc nhân, Cơ-đốc nhân ra khỏi tội nhân.
 Sẽ luôn luôn, có một lời chứng về điều phải, và một lời chứng về
 điều trái. Và anh chị em có sự lựa chọn của mình. Anh chị em
 phải đứng về bên này hay bên kia.

¹⁴ Nhưng trong hai con trai này, thật lạ lùng biết rằng, trước khi
 họ được sinh ra, cả hai đều cùng một dòng dõi, từ Y-sác, mà là
 lời hứa. Bây giờ, bài học của chúng ta dài một chút, và tôi muốn
 có đủ cơ sở cho đến lúc anh chị em có thể thấy một cách chính
 xác những gì tôi đang nói về. Và con trai đầu tiên, Ê-sau, được
 sinh ra; chúng ta tìm thấy không chỉ họ gây ồn ào và tranh chiến
 trong lòng mẹ, nhưng họ đã đến từ bà, sự tranh chiến, Ê-sau ra
 trước, và Gia-cốp nắm lấy gót chân anh ta. Và họ vẫn còn đang
 tranh chiến.

¹⁵ Và thật điều đó, thật nó có thể đến từ người cha hay mẹ hoàn
 hảo, thánh khiết, được lựa chọn, trong sạch, biệt ra thánh! Vì
 thế để đặt cơ sở cho nó, điều đó, Đức Chúa Trời kêu gọi bởi sự

lựa chọn. Nó phải là vậy. Cho dầu cha và mẹ của anh chị em tốt đến đâu đi nữa, họ tử tế đến đâu đi nữa, cho dầu cha và mẹ của anh chị em là Cơ-đốc nhân thể nào chẳng nữa, nó vẫn đặt anh chị em như là một cá nhân, chỗ đứng của anh chị em trước Đức Chúa Trời. Bài học này dạy rằng, rằng họ, cả con cái, thậm chí bởi những người được lựa chọn và kêu gọi của Đức Chúa Trời, cha và mẹ, một người nữ đồng trinh và một người nam thánh khiết, người mà cuối cùng qua dòng dõi của mình đã đến Chúa Jêsus Christ. Người được sinh ra như một người từ kẻ chết. Người được thử thách, cha người trước người. Và người được hứa, qua dòng dõi này của Y-sác, mà cả thế gian sẽ được cứu. Và từ một người giống như thế, và huyết người quá thanh sạch đến nỗi Đức Chúa Trời không để cho người Phi-li-tin thậm chí đụng đến người mẹ, sau khi Áp-ra-ham đã dâng nàng cho vua. Đức Chúa Trời đã giáng họa cho nhà ông, và phán, “Người gần kề cái chết,” giữ cho dòng huyết đó thanh sạch. Và Rê-bê-ca đó, một người mẹ được Đức Chúa Trời sai đến và Đức Chúa Trời kêu gọi, thánh khiết, công nghĩa. Và từ dòng dõi thánh khiết đó đã xuất hiện một kẻ phản loạn và một người tin. Thấy không? Vì vậy nó nằm trong sự kêu gọi của Đức Chúa Trời, sự lựa chọn của Đức Chúa Trời.

16 “Và trước khi một người được sinh ra, Đức Chúa Trời đã phán, ‘Ta yêu Gia-cốp và ghét Ê-sau,’ trước khi người được sanh ra.” Vậy chúng ta cảm thấy như thế nào. Người nào đó mà có Đức Chúa Trời nói với mình và mời anh chị em đến với bàn tiệc Ngài và đến với Nhà Ngài, và trở nên con trai hay con gái của Ngài, không có gì thật lớn lao như điều đó.

17 Hai chàng trai này, nếu chúng ta chú ý bản chất của họ, một trong họ là người thuộc linh, đó là Gia-cốp. Và người xác thịt là Ê-sau. Nhưng cả hai đều là tin kính. Và điều đó cũng xảy ra qua các thời đại, xác thịt và thuộc linh.

18 Ê-sau tiêu biểu cho người thể gian, xác thịt, có khuynh hướng sùng đạo, nhưng không bao giờ có thể. Nó đã không ở trong ông để có thể làm điều đó. Ông không thể làm điều đó. Trong ông không bao giờ có thể vượt qua những sự của thể gian, việc xác thịt.

19 Nhưng, Gia-cốp, thật quá dễ cho ông để thực hiện điều đó. Bây giờ, Gia-cốp, một mục đích Gia-cốp có, và đó là ông đã ước mong quyền trưởng nam ấy, cho dù ông phải có nó bằng cách nào đi nữa, ông cứ phải có nó vậy.

20 Và thần linh đó của sự sanh ra ấy vẫn còn tiêu biểu trong thế giới ngày nay, và giờ đây nó đang tiếp diễn: tín hữu thuộc linh; và người xác thịt, tín hữu xác thịt. Không ai có thể nói cả hai không mộ đạo. Họ sùng đạo. Người ta không nói rằng một người đã hầu việc “thần tượng” còn người kia hầu việc “Đức Chúa Trời.” Cả hai đều là đầy tớ của Đức Chúa Trời.

21 Bây giờ, để ý kỹ những câu Kinh Thánh bây giờ dựa trên đề tài này, vì tôi chắc chắn nó sẽ giúp anh chị em. Hiểu không? Đây, “Không phải mọi người nói, ‘Lạy Chúa, lạy Chúa’ thì sẽ được vào đâu, nhưng chỉ ai làm theo ý chỉ của Cha Ta trên Trời.”

22 Vậy thì nếu anh chị em chú ý, Gia-cốp có một điều mà ông muốn, bởi vì, theo như Lời, các ƠN phước và điều—điều tốt đẹp nằm trong quyền trưởng nam. Và, Gia-cốp, đó là mục tiêu duy nhất của ông, điều duy nhất ông có trong đầu là “có được quyền trưởng nam đó.” Và Ê-sau khinh thường nó. Người mà thực sự có nó, lại xem thường nó, hay ông đã xấu hổ vì nó. Nhưng Gia-cốp muốn có nó bất chấp ông có được nó thế nào, ông muốn có nó.

23 Đó là cách với người tin thuộc linh ngày nay. Người ấy không quan tâm các bạn cười nhạo người ấy thế nào, các bạn làm trò đùa nhiều thế nào, người ấy phải hành động lộ bịch đối với kẻ có tâm trí xác thịt thế nào. Mục tiêu duy nhất của người ấy là quyền thừa kế. Người ấy muốn đến với Đức Chúa Trời, vì nó là bẩm sinh trong người. Người đó không thể dừng được.

24 *Gia-cốp* nghĩa là “người chiếm chỗ” hay “kẻ lừa dối.” Nhưng sau khi tìm thấy và đi vào sở hữu quyền thừa kế, ông đã được thay đổi. Đó là con người xác thịt, thay đổi. Sau đó ông được gọi, Gia-cốp, một “hoàng tử với Chúa,” người đã vật lộn với Ngài.

25 Người tin xác thịt ngày nay, “Ồ, miễn là tôi đi nhà thờ và làm những gì đúng, điều đó có gì khác đâu?” Đó là nhóm của Ê-sau. Ông vẫn còn làm trò đùa và khinh thường quyền trưởng nam, Ông không quan tâm đến nó. Nhưng Gia-cốp ưa thích nó.

26 Và người nam thuộc linh, và người nữ thuộc linh ngày nay, mà được lựa chọn, được định trước bởi Đức Chúa Trời đến với Sự sống Đời đời, nếu họ phải bán mọi thứ họ có, nếu họ phải bị gạch tên khỏi mọi sổ sách giáo hội trong nước, họ vẫn muốn quyền thừa kế đó. Nó là điều duy nhất họ lưu tâm, “chỉ có cho được quyền thừa kế đó,” chỉ vậy thôi. Cho dầu thế nào, ở mức độ nào họ phải tiếp tục, nếu họ phải quỳ tại bàn thờ và khóc, bu-hu, nếu họ phải chạy qua các—các—các nơi và quay trở về và sắp xếp mọi chuyện đầu vào đó, và bán đi những gì họ có, hay—hay từ bỏ mọi thứ họ có và trở nên một kẻ hành hương và khách lạ, không thành vấn đề. Họ muốn có quyền thừa kế. Họ chỉ quan tâm thế thôi, quyền thừa kế. Vậy thì, đừng trách họ. Họ không thể tránh được điều đó. Họ đã được định trước cho điều đó, được lựa chọn với nó.

27 Và rồi chúng ta thấy rằng hai người này, thuộc linh và xác thịt, đó là cách nó luôn xảy ra. Đó là cách nó xảy ra ngày nay. Nó luôn luôn đã xảy ra cách ấy.

28 Ca-in và A-bên. Trong vườn Ê-đen, khi Ê-đen được tạo ra, có hai cây cho một người để lựa chọn. Một cây, người trở nên khôn ngoan; cây kia, người trở nên Sự Sống. Có hai chàng trai, Ca-in và A-bên, cả hai đều mộ đạo. Một người trong họ ước ao Sự sống Đời đời, và người dâng lên cho Đức Chúa Trời, bởi đức tin, một của tế lễ xuất sắc hơn Ca-in. Một hình bóng hoàn hảo về các giáo hội ngày nay: giáo hội xác thịt, hội thánh thuộc linh. Và không nghi ngờ ngoài những gì tôi đang nói với cả hai giai cấp ngay bây giờ, và có lẽ bằng cuộn băng ghi âm này sẽ nói với hàng chục ngàn người trong họ.

29 Nhưng, hãy xem, giáo hội tự nhiên, nó chỉ là giáo hội xác thịt. Họ chưa bao giờ có thể vượt quá điều tầm thường đó về “Tôi đã gia nhập giáo hội. Nếu tôi đi nhà thờ, nếu tôi làm hết sức mình, đó là tất cả những gì mà Đức Chúa Trời đòi hỏi.” Vậy thì, đó cũng chính là điều mà Ca-in đã làm. Ông đi và làm một bàn thờ. Ông đã dâng một của lễ, mang đến các trái cây của đất. Và ông nói, “Đây này, thưa Đức Chúa Trời. Đó là những gì tốt nhất mà con có. Nhận nó hay để nó lại.” Đó là cách tín hữu xác thịt tin ngày hôm nay. “Thưa Chúa, con sẽ đi nhà thờ. Con sẽ tham gia nhóm

tốt nhất con có thể tìm được. Con sẽ đóng góp tiền của con cho hội thánh. Con sẽ làm những điều đúng. Bây giờ, đây là những điều tốt nhất con có thể làm. Con sẽ giúp mua ít than cho người đàn bà góa. Hay là, con sẽ cho trẻ em ít quần áo.” Những điều đó được thối, không ai nói điều gì chống lại nó. “Nhưng chỉ vậy đó, chỉ thế thôi. Nếu Ngài muốn nó, hãy nhận nó; nếu Ngài không, Ngài không phải nhận nó.” Vậy thì, đó là thái độ của giáo hội xác thịt ngày nay.

³⁰ Nhưng hội thánh thuộc linh! A-bên, bởi sự khải thị, bởi ân điển, ông đã thấy vượt xa điều đó, và bởi đức tin ông đã dâng cho Đức Chúa Trời một của tế lễ xuất sắc hơn Ca-in. Và nó đã làm chứng cho sự công nghĩa của ông, Đức Chúa Trời.

³¹ Cũng điều như vậy đã xảy ra với Ích-ma-ên và Y-sác. Một người là xác thịt, còn người kia là thuộc về Thánh Linh. Một, bởi người nữ nô lệ; một, bởi người nữ tự do.

³² Điều tương tự cũng đã xảy ra với Y-sơ-ra-ên và Mô-áp, hai hội thánh lớn đến với nhau. Và khi Y-sơ-ra-ên đang muốn đi đến nơi được hứa cho họ, hội thánh thuộc linh, những người của Gia-cốp, Y-sơ-ra-ên ở trên đường; những người của Ê-sau gặp họ, Mô-áp, giáo hội đầy quyền lực. Và lãnh tụ lớn của giáo hội, Ba-la-am, đã đi xuống để rửa sả người anh em mình, nhưng ông thấy rằng ông không thể rửa sả anh em mình. Ông đã thất bại, với sự mù mắt ông, đã không thấy được kế hoạch đã được định trước, đó, và để hiểu được Lời Đức Chúa Trời.

³³ Đầu tiên, “Đức tin đến bởi sự nghe, nghe Lời Đức Chúa Trời.” Rồi người tin nghe Nó, hiểu Nó, và làm theo Nó. Người xác thịt sẽ nghe Nó, âm thanh của Nó, nhưng không bao giờ...*Nghe* có nghĩa là “hiểu” Nó. Nhìn xem, đang nhìn vào cái gì đó; nhưng để *thấy* nó, là để “hiểu” nó. “Nếu một người chẳng được sanh lại, thì người ấy chẳng thể nào thấy hay hiểu được Nước Đức Chúa Trời.”

³⁴ Bây giờ, ở đây Y-sơ-ra-ên đến, đến với lời hứa của Đức Chúa Trời, rằng họ được hưởng về miền đất hứa. Không phải là những kẻ vô tín, nhưng là những người tin, tin vào cùng Đức Chúa Trời mà Y-sơ-ra-ên có, đi ra cố rửa sả người anh em mình, vì ông nói người anh em của ông, chắc chắn là không công nghĩa vì người

đó đã làm nhiều điều xấu. Nhưng, anh chị em thấy, ông đã không thấy được sự lựa chọn.

³⁵ Cũng điều như vậy với Ê-sau và Gia-cốp! Ê-sau dường như là người tốt hơn. Ông đã ổn định và làm những việc từ thiện. Ông—ông chăm sóc người cha già mù lòa của ông, đem cho người thợ thú rừng và chăm sóc người, và là một chàng trai tốt. Nhiều điều mà người tin xác thật làm theo con đường tôn giáo, giúp đỡ xã hội, và—và trả các phiếu thanh toán viện phí cho dân chúng, và những việc có tính cách tôn giáo, nhưng đó không phải là những gì tôi đang nói về.

³⁶ Mô-áp thì tốt, một quốc gia lớn, một người anh em đối với ông. Và Gia-cốp đã làm mọi thứ, ông đã từng là một người nổi loạn; nhưng tuy nhiên ông có một điều để đạt cho được, đó là giành lấy lời hứa đó, quyền thừa kế đó. Ở đây Y-sơ-ra-ên đến, các con cái của Gia-cốp, với cùng mục tiêu. Bây giờ ai sẽ là đúng?

³⁷ Ba-la-am đã xây bảy bàn thờ; có bảy bàn thờ trong Y-sơ-ra-ên. Ba-la-am dâng bảy của tế lễ các con thú tinh sạch; Y-sơ-ra-ên dâng bảy của lễ các con thú tinh sạch. Tại đó, nếu cứ xem về mặt nghi thức, Mô-áp cũng sùng đạo như là Y-sơ-ra-ên, Ê-sau cũng ngoan đạo như Gia-cốp, và Ca-in cũng ngoan đạo như A-bên. Nhưng, chính sự chọn lựa là điều quan trọng.

³⁸ Mù quáng làm sao! Mù quáng làm sao các con cái của Ê-sau, nói về mặt thuộc linh, những người Mô-áp, nhìn xuống trên Y-sơ-ra-ên và nói, “Hãy nhìn họ. Họ không phải là một giáo phái. Họ là một đám người nổi loạn. Họ sống trong các lều. Còn chúng ta là một nước lớn. Họ làm những điều ác. Và họ không có tổ chức giữa họ. Họ chỉ đang đi vòng quanh, đi theo một tiên tri.” Nhưng ông không thấy con Rắn bằng Đồng và hòn Đá bị đánh đi trước họ. Ông không thấy nhóm người được kêu gọi ra, được chọn đi theo mệnh lệnh Thiêng liêng của Đức Chúa Trời đến miền đất hứa.

³⁹ Đó là cách nó xảy ra ngày hôm nay. Họ nói, “Đó là một đám cuồng tín thánh. Đó là một đám người là người *thế này, thế kia*, hay *thế nọ*.” Nhưng họ không thấy rằng nó đang đi theo sự chỉ dẫn của Lời Đức Chúa Trời.

40 Y-sơ-ra-ên trên đường tới đất hứa. Đức Chúa Trời, trong Lời Ngài, đã hứa.

41 Gia-cốp, lý do mà ông đã chọn để tìm thấy quyền thừa kế đó, bất chấp, ông muốn có được nó, bởi vì rằng ông đã biết quyền trưởng nam giữ những phước hạnh. Nó nắm giữ sự sống. Ông không quan tâm nó đến thế nào, ông chỉ muốn có được nó. Đó là điều chính yếu. Nó đến trên mức độ nào, không thành vấn đề. Ông muốn có nó. Và ông phải có nó. Và ông đã có được nó. “Phước cho những kẻ đói khát sự công bình, họ sẽ được no đủ.” Ông đã ở trên con đường mình, và ông theo đuổi nó, và ông đã nhận được nó.

42 Y-sơ-ra-ên đã ở trên con đường đến đất hứa. Cho dầu người Mô-áp và những lời rửa sả cổ đặt trên họ, họ đi thẳng đến đất hứa.

43 Và ngày hôm nay, quý vị sẽ không bao giờ...cho dầu họ có bao nhiêu luật lệ đi nữa, bao nhiêu sự bắt bớ, bao nhiêu sự bách hại, bao nhiêu điều ác họ nói, bao nhiêu lần họ gọi “kẻ cuồng tín thánh,” bao nhiêu lần họ nói những điều ác đó, hội thánh sẽ đi tới. Nó phải vậy. Nó đang ở lại trong Lời Đức Chúa Trời.

44 Một lần nọ hai vua đến với nhau. Một trong họ là A-háp, một người xấu, người kia là Giô-sa-phát; hội thánh thuộc linh, hội thánh xác thịt.

45 A-háp là người tin lung chừng. Ông có các tiên tri. Họ không phải là những kẻ vô tín. Họ không phải là những kẻ thờ thần tượng. Họ là những tiên tri người Y-sơ-ra-ên, nhưng họ được dạy và nuôi ăn và mặc bởi vua A-háp. Nó trở nên giống một nơi họ có tất cả sự hậu thuẫn về chính trị.

46 Giô-sa-phát xuất hiện, đi xuống, kết thành một liên minh, mà là sai trật.

47 Anh chị em không nên bao giờ móc nối với kẻ chẳng tin. Chúng ta sẽ không bao giờ, không chút nào, ghi tên của chúng ta trong các sách giáo hội mà không tin Phúc âm trọn vẹn. Không bao giờ! Anh chị em sẽ gặp rắc rối.

48 Và họ đã gặp rắc rối. Và người công bình này nói, “Chúng ta chẳng nên cầu hỏi Chúa trước tiên, và tìm xem chúng ta nên đi đến Ra-mốt Ga-la-át chăng?”

49 Bây giờ hãy xem bối cảnh trông hoàn hảo như thế nào. “Chúng ta làm chủ Ra-mốt Ga-la-át. Nó là tài sản của chúng ta, và những người Sy-ri đã lấy nó đi từ Đức Chúa Trời hằng sống. Chúng ta sẽ đi lên và sở hữu đất này chứ?” Và ông đọc bài diễn văn quá hay, và quá hợp pháp, và quá công bình, cho đến nỗi Giô-sa-phát đã xiêu lòng.

50 Và, ngày nay, người ta có thể đứng trên bục giảng với tri thức và tài diễn thuyết, và học thức, cho đến nỗi họ có thể giải thích Quyền năng của Đức Thánh Linh cách xa khỏi Kinh Thánh. Họ có thể giải thích sự chữa lành Thiên liêng sai trật. Họ có thể giải thích việc nói tiếng lạ và sự thông giải, họ có thể giải thích phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh, dành cho thời khác.

51 Nhưng một người được Đức Chúa Trời chọn lựa, một người... “Chiên Ta biết Tiếng Ta.” Anh chị em đã có sự lựa chọn đó của Đức Chúa Trời đối với mình, điều đó sẽ không bao giờ làm cho anh chị em vấp ngã.

52 Giô-sa-phát, vua công bình nói, “Không có tiên tri nào, để chúng ta có thể cầu hỏi Chúa sao?” A-háp đã định đi ra mà không có điều đó.

53 Đó là cách giáo hội xác thịt đang làm hôm nay.Ồ, họ có các viện thần học đầy những thầy giảng, những vĩ nhân, những giáo sư lớn, thông minh, khôn ngoan, bén nhạy, ồ, chao ôi, vượt quá sự—sự khôn sáng hội thánh tự...hay hội thánh thuộc linh.

54 Vào thời Nô-ê, trong những ngày đó, hãy xem giáo hội xác thịt. Họ là gì? Những nhà khoa học, thợ xây, những người thông minh. Nhưng những người được lựa chọn, Hê-nóc và Nô-ê, là những người chăn cừu và nông dân, khiêm nhường, không học thức, không thông minh, nhưng biết Đức Chúa Trời của mình; điều gì đó trong họ, đang hành động, đang kêu gọi. Chúng ta sẽ bàn đến điều đó sau một lát.

Lúc ấy, vậy Giô-sa-phát nói, “Há chẳng có một tiên tri nào sao?”

55 Ồ, dĩ nhiên, người xác thịt họ có. “Chắc chắn, chúng ta có. Tôi có viện thần học dưới đây, đầy cả.”

56 Mang đến bốn trăm người. Vậy thì, đây không phải là những kẻ vô tín. Họ là những người thờ phượng Giê-hô-va-Đức Chúa Trời. Đến gần, và họ nói, “Chúng ta hãy chờ một chút và chúng ta sẽ nói tiên tri.” Và vì vậy họ đến cùng nhau. Và họ trở lại với, “Lời của Chúa,” và họ nói, “CHÚA PHÁN NHƯ VẬY.” Các tiên tri Y-sơ-ra-ên. “CHÚA PHÁN NHƯ VẬY. Hãy đi lên, Chúa ở cùng vua. Và vua sẽ chiếm được Ra-mốt Ga-la-át, vì nó thật sự thuộc về Y-sơ-ra-ên.” Và một trong những người đầu trưởng làm cho ông hai sừng sắt lớn, như là đại diện, và ông đi để đẩy. Ông nói, “Với khí dụng này vua sẽ đẩy Y-sơ-ra-ên...hay đẩy dân Sy-ri ra khỏi Ra-mốt Ga-la-át.”

Nhưng, Giô-sa-phát, có điều gì đó trong ông!

57 Ồ, tôi hi vọng rằng Đức Chúa Trời để điều này vào lòng anh chị em. Không có gì anh chị em có thể tự dạy mình được. Không điều gì anh chị em có thể tự đọc được. Đó là những gì Đức Chúa Trời, bởi sự lựa chọn, làm cho anh chị em. “Không phải là người nào nôn nả hay bôn ba mà được...Ấy là bởi Đức Chúa Trời tỏ bày lòng thương xót.”

58 Giô-sa-phát nói, “Họ là những người ăn mặc đẹp.” Không nghi ngờ gì ông nói điều gì giống như thế này, “Họ thì thông minh, và những người thông minh nhất tôi từng nghe đến. Họ được giáo dục cập nhật. Họ có lập trường như một. Họ có sự liên kết lớn trong vòng họ. Và họ thông minh, và họ có nhiều về Lễ thật với họ.”

59 Mọi lỗi lầm đều có Sự thật. Lời nói dối lớn nhất đã từng được nói có chín mươi...[Băng trống—Bt.] phần trăm là Sự thật trong đó, là lời nói dối mà Sa-tan đã nói với Ê-va.

60 “Ồ, có rất nhiều Lễ thật trong những gì họ đang nói, nhưng không còn một người nào nữa chẳng?”

61 Ồ, anh chị em nghĩ con người đó nói gì? “Khi mà chúng ta có bốn trăm người ở đây, thuộc loại thông minh nhất, giỏi nhất ở đây? Họ không phải ở ngoài đây trong đồng vắng chạy quanh quần nửa trần truồng, da cừu bao bọc quanh người, hay điều gì

đó. Họ là những người mà ta đã cho ăn, ta đã giáo dục. Họ không phải những người không biết những điều cơ bản ABC của họ. Họ là những học giả, và họ biết sự việc. Họ ở lại, ngày và đêm, đọc các bản văn và lời tiên tri. Họ biết điều gì là đúng. Ta đã bảo họ sẵn sàng. Và họ đang đứng đây như một, bốn trăm người, đồng nói, ‘Hãy đi lên, Chúa ở cùng vua.’”

62 Nhưng nếu tôi có thể đọc tâm trí của Giô-sa-phát trong một vài phút, “Chỉ có một người nào đó không có mặt,” ông hẳn nói. “Chỉ có điều gì đó dường như không đúng. Há chẳng có thêm một người nữa, ở nơi nào đó sao?”

63 “Ồ,” ông ta nói, “vâng, có một người nữa, nhưng ông ta không thuộc về tổ chức. Ông ta là loại người khác. Ông ta chỉ là kẻ nổi loạn.” Ông ta giống Gia-cốp. “Nhưng chúng ta có thể cầu hỏi người ấy. Họ nói ông ấy là một tiên tri. Nhưng tôi nghi ngờ điều đó, vì ông ấy luôn rửa sả tôi, nói thế *này, kia*, hay *nọ*, hay ông ấy chẳng bao giờ nói tiên tri tốt đẹp về tôi.” Làm thế nào ông có thể làm được? Hiểu không?

64 Vì vậy họ nói, “Chúng ta hãy đi kiếm người ấy. Người là con trai của Giêm-la.” Vậy họ đi và kiếm ông.

65 Và ai đó đã gặp ông trên đường, nói, “Bây giờ, ông phải nói giống điều họ nói. Ông phải đồng ý với hiệp hội. Nếu ông không làm như vậy, thì khốn cho ông!”

66 Ông nói, “Tôi sẽ nói những gì Đức Chúa Trời đặt vào miệng tôi để nói, và không điều gì khác.”

67 Rồi sau đó ông đi lên đó, và họ cho ông một đêm, ông nói, “Cứ đi lên, nhưng tôi thấy Y-sơ-ra-ên tản lạc giống như chiên không có người chăn.”

Và A-háp nói, “Ta đã chẳng bảo người sao?”

68 Bây giờ, có bốn trăm người chống lại một. Bốn trăm được huấn luyện, thông minh, có học thức, những người thông tuệ chống lại một người dốt nát bé nhỏ, như chúng ta có thể gọi ông, Mi-chê. Một người, nhưng tuy nhiên một người đó có Lời của Chúa, điều đó làm cho khác biệt. Mỗi người trong họ đều là giả, nó được chứng minh đều là giả. Vì sao Mi-chê quá khác như vậy? Có phải ông phải nghèo đi, để khác biệt? Không. Điều...Điều gì

làm cho Mi-chê khác biệt, ông đã ở lại với Lời. Lời Chúa là những gì ông ở lại với.

⁶⁹ Vậy thì trong những ngày này, đã được hứa rằng, “Đức Chúa Trời sẽ đổ ra Thần của Ngài.” Đó là lời hứa bởi Đa-ni-ên, rằng, “Dân sự, trong những ngày khi hòn đá đung vào chân tượng, dân sự mà biết rằng Đức Chúa Trời mình sẽ mạnh mẽ mà làm.” Lời tiên tri này đến lời tiên tri khác! Và tất cả các thần học viện, thế giới, không thể lấy nó ra được. Đức Chúa Trời đang làm điều đó, dù sao đi nữa, và dân sự sẽ đi theo nó. Hiếu không? Xác thật và giáo...Hội thánh tự nhiên và hội thánh Siêu nhiên. Anh chị em thấy, Lời làm nên sự khác biệt.

⁷⁰ Đó là những gì Gia-cốp nghĩ, “Và dẫu sao đi nữa, tôi biết tôi có thể không bao giờ được ban phước trừ phi tôi có được quyền trưởng nam đó. Quyền thừa kế đó là những gì tôi sẽ phải nắm giữ.”

⁷¹ Và, nhưng Ê-sau ghét nó, và tuy nhiên, con cái ông cũng làm giống như vậy, cho đến ngày nay. Họ ghét nó. Luôn luôn là thế.

⁷² Bất cứ khi nào có một cuộc phục hưng, nó luôn sinh đôi. Đó là một lời nhận xét thô lỗ, nhưng nó thật. Khi có sự sinh ra, từ Y-sác và Rê-bê-ca, nó đã sinh đôi. Khi thế giới được tạo dựng, nó đã sinh đôi, hai cây. Và khi Ca-in và A-bên sinh ra, nó đã sinh đôi. Khi Ích-ma-ên và Y-sác được sinh ra, sinh đôi. Và khi Ê-sau và Gia-cốp được sinh ra, sinh đôi. Một trong họ, tự nhiên (một trong họ, thuộc về thế gian); người kia, Siêu nhiên. Và một người nhìn vào tự nhiên, trí tuệ; người kia bước đi bởi Thánh Linh. Luôn luôn là cách đó. Khi giáo hội Lutheran xuất hiện...

⁷³ Chúng ta hãy ví dụ Ngũ Tuần, trước tiên. Hãy nhìn sự sinh ra Ngũ Tuần. Nó mang đến một cuộc phục hưng mạnh mẽ, to lớn tràn lan thế giới được biết đến, Ngũ Tuần. Không lâu sau ngày lễ Ngũ Tuần cho đến nỗi Phao-lô đã nói, rằng, “Sẽ có những người dấy lên giữa vòng họ, với những điều bội nghịch, và sẽ quay dân sự khỏi Đức Chúa Trời.” Và điều đó hoàn toàn chính xác những gì họ đã làm. Nó sinh đôi.

⁷⁴ Khi giáo hội Lutheran được sinh ra, Martin Luther đã mang đến một cuộc phục hưng thuộc linh. Đã không lâu cho tới khi Ê-

sau đến đây, ngay đằng sau ông, và đưa dần nó vào tổ chức. Và nó đã sinh đôi.

⁷⁵ Rồi sau đó, đến Giám Lý, Jonh Wesley, một cuộc phục hưng thuộc linh. Và sau đó, đến sự tổ chức, đưa nó vào tổ chức. Và nó đã sinh đôi.

⁷⁶ Và sau đó, đến Ngũ Tuần, một cuộc phục hưng. Và bây giờ họ đã tổ chức nó, và bây giờ họ đã ổn định thành một tổ chức. Và nó đã sinh đôi.

⁷⁷ Nhưng dòng dõi thuộc linh đó của Đức Chúa Trời hằng sống, dù nó phải là kẻ kiêu ngạo, dù nó phải là kẻ rày đây mai đó, nó luôn tạo nên sự tách biệt. Ê-sau đã không ở thật lâu với Gia-cốp. Ngay khi Gia-cốp lấy được quyền trưởng nam (ngợi khen Đức Chúa Trời), đã kêu gọi sự tách biệt. Và khi một người...Tôi không quan tâm anh chị em thuộc giáo hội nào, nếu đó là xác thịt, và những hiệp hội mà anh chị em cùng điều hành với, những người mà anh chị em chơi bài với, và các hội văn chương của mình, và đại loại như vậy; khi anh chị em nhận được quyền thừa kế, điều nào đó mà sâu thẳm trong lòng anh chị em đã đói khát về Đức Chúa Trời, khi anh chị em nhận điều đó, nó kêu gọi một sự phân rẽ. “Hãy ra khỏi chúng, và các ngươi hãy phân rẽ, Đức Chúa Trời phán.” Sự phân rẽ!

⁷⁸ Giáo hội ổn định. Hãy xem, nó không thể đi tới. Ê-sau là một hình bóng rất tốt của tín đồ xác thịt ngày nay, không bao giờ có thể thắng được thế gian. Ông không thắng được những việc thuộc về thế gian. Họ vẫn còn thích những cuộc chè chén thỏa thích của họ, nhảy múa của họ, làm móng tay móng chân của họ và, những người nữ, trên những khuôn mặt của họ, và—và cắt tóc của họ và—và mặc những bộ áo quần nhỏ, ngắn cũn cỡn; và—và đàn ông thích đi ra đến những phòng đánh pun, và—và hút thuốc, và kể những chuyện cười tầm thường bán thú; và vẫn thuộc về giáo hội. Họ chẳng bao giờ có thể thắng được những điều đó. Ê-sau cũng chẳng bao giờ có thể. Nhưng tuy nhiên, là người sùng đạo, ông phải ổn định với một quan điểm trí tuệ. Đó cũng chính là điều giáo hội làm ngày hôm nay. “Chúng ta sẽ trở nên một tổ chức. Chúng ta sẽ tự kết hiệp với nhau. Chúng ta

sẽ tạo nên một phe phái, hay một bè phái, hay điều gì đó giống như thế.”

⁷⁹ Và đó là cách giáo hội vận hành ngày nay, thuộc linh và xác thịt, vẫn còn giống như vậy. Nó chưa thay đổi, và sẽ không bao giờ thay đổi.

⁸⁰ Sự thánh khiết của Đức Chúa Trời. Đức Chúa Trời, là Đức Chúa Trời, diễn đạt rõ điều đó, chính Ngài. Nếu không có một tội nhân, sẽ không bao giờ có...Ngài sẽ không bao giờ là một Đấng Cứu Thế. Nhưng Ngài đã là Đấng Cứu Thế từ ban đầu, để không có điều gì bị hư mất. Và những mỹ đức của Chính Ngài như là một Đấng Cứu Thế, được tỏ ra như một tội nhân, phải có điều gì đó để được cứu. Trước khi có bất cứ điều gì có thể được cứu, thì phải có điều gì đó lạc mất. Và sự công bình của Ngài và sự thánh khiết của Ngài! Nếu chưa từng có một—một người đau ốm, thì Ngài có thể sẽ không bao giờ là đấng chữa lành. Nhưng từ ban đầu, và thuộc về ban đầu, Ngài đã có trước ban đầu. Ngài là đấng chữa lành. Vì vậy không có gì đau ốm, do đó đã dự kiến một người đau để Ngài có thể chữa lành họ, làm cho Ngài là đấng chữa lành.

⁸¹ Từ trong cùng Lãnh vực Thánh nơi xa kia đó mà đến sự cứu rỗi, đến sự rửa sả. Từ cùng mẹ và cha đã sanh ra Gia-cóp, rồi đến Ê-sau. Thấy không? Đó là Đức Chúa Trời. Ngài không thể thay đổi kế hoạch của Ngài. Chúng phải xảy ra thật giống như vậy. Tất cả tự nhiên sẽ phù hợp ngay vào đó. Nó phải vậy. Anh chị em hiểu ý tôi muốn nói không? Di chuyển ngay vào. Phải có người nào đó hư mất, để được cứu. Và nếu đã không có ai, Ngài, của Ngài... Ngài là Đấng Cứu Thế đã tạo nên điều đó. Vực gọi Vực.

⁸² Giống như cậu bé mà tôi luôn nói đến, ăn hết những cục tẩy của những cây bút chì, và bàn đạp xe đạp, cậu ấy cần chất lưu huỳnh. Hễ có điều gì ở đó khao khát chất lưu huỳnh, thì phải có lưu huỳnh nơi nào đó, được tạo nên, trước đã. Phải có lưu huỳnh trước khi cậu bé có sự khát khao. Và nó, lưu huỳnh, đã có cho cậu, rồi cậu trở lại với lưu huỳnh.

⁸³ Đó là cách Đức Chúa Trời là Đấng Cứu Thế. Và phải có điều gì đó hư mất, cho Ngài cứu rỗi, để làm cho Ngài là Đấng Cứu Thế. Đó là tất cả đang làm, đang diễn ra trong Đức Chúa Trời. Mọi thứ,

tất cả ở trong Ngài; không phải trong một thầy giảng, không phải trong một giáo hội, không phải trong một tổ chức, nhưng trong Đức Chúa Trời, để người được chọn có thể đứng hoàn hảo. Hiểu không? Đó là ở trong Ngài. Vâng. Tín đồ Lutheran...

⁸⁴ Và rồi chúng ta thấy một sự phân rẽ khác, đó là Áp-ra-ham và Lót. Họ là những người anh em. Nhưng Lót là một người suy nghĩ xác thịt. Ông luôn luôn đi ra tìm điều lớn nào đó, điều gì đó với nhiều trang hoàng lòe loẹt trong đó. Giống như một con khỉ, như tôi muốn nói, luôn luôn vươn tới vật sáng tươi. Tinh thần đó không rời dân sự, ngày nay. Họ sẽ vươn tới vì sự... Họ đi đến thành phố, và họ không thể đến một căn lều bé nhỏ như thế này. Hiểu không? Họ muốn một nhà thờ lớn nhất có trong thành phố, mục sư thông tuệ nhất, nơi những người ăn mặc đẹp nhất đi đến, nơi thị trường đến, với thành phố. Nó vẫn còn là linh của Ê-sau. Thực sự có các quyền trưởng nam, bắt đầu với, tự xưng họ là Hội thánh, nhưng họ mất nó vì họ khinh thường nó. Anh chị em không thể bảo họ quỳ xuống, và khóc lóc và van xin với Đức Chúa Trời, và đi ra và có những buổi nhóm chữa lành, và chịu đựng sự bách hại của thế gian, nhận lãnh Đức Thánh Linh. Và họ—họ sẽ không làm điều đó. Họ khinh thường nó. Họ gọi nó là “một bọn cuồng tín thánh.” Chỉ những gì Kinh Thánh nói họ sẽ làm. Họ làm điều đó vì đó là bản chất của họ. Nó là bản chất. Giống con quạ và bồ câu, hai bản chất. Họ khao khát nó vì đó là những gì họ có. Họ sẽ không bao giờ (không bao giờ) thấy điều khác, vì họ không được sinh ra để thấy điều đó.

⁸⁵ Và người khác, anh chị em không thể giữ người đó tránh xa nó, vì đó là sự chọn lựa của Đức Chúa Trời. Người đó được sinh là một người nam thuộc linh hay người nữ thuộc linh. Có điều gì trong người ấy kêu gọi cho điều đó. Ồ, tôi—tôi hy vọng điều này đi đến một nơi mà chúng ta có thể, anh chị em có thể thấy những gì tôi—tôi muốn nói để giải tỏ nó bây giờ. Bây giờ Áp-ra-ham...

⁸⁶ Hãy nhớ, hễ chừng nào họ hiệp lại cùng nhau, giáo hội xác thịt và hội thánh thuộc linh, họ không bao giờ nhận lãnh ơn phước. Gia-cốp không bao giờ được ban phước cho đến lúc ông

tự phân rẽ khỏi Ê-sau. Và Áp-ra-ham không bao giờ được ban phước cho đến khi ông tự phân rẽ khỏi Lót.

⁸⁷ Lót có các buổi nhóm cầu nguyện nhỏ trong giáo hội của mình ở dưới đó, dạy các con trai con gái của ông, và họ. Nhưng ông sống một đời như vậy, cho đến nỗi, khi ông đi đến nói về sự cuối cùng của thời đại, người ta đã nhạo cười ông.

⁸⁸ Ngày nay cũng vậy! Anh chị em nói về sự chữa lành Thiêng liêng và quyền năng Đức Chúa Trời, và đại loại như vậy, họ cười nhạo nó. Cũng một tinh thần giống vậy. Đó là hai tinh thần lớn, sùng đạo, đã nắm thế giới trong gọng kiềm; người tin và người không tin, người tin và kẻ giả ngụy, người này giả mạo người kia. Bây giờ khi Áp-ra-ham tự phân rẽ...

⁸⁹ Anh chị em có để ý Chúa Jêsus không? Trong việc nói về sự Đến của Ngài, sự Đến thứ hai, Ngài phán, “Như việc đã xảy ra trong thời Nô-ê, người ta sẽ ăn, uống, cưới, và giả thể nào.” Nhưng khi Ngài nói về thời của Lót, Ngài không bao giờ nói về điều đó. “Như những ngày của Lót,” điều đó dành cho sự khải thị.

⁹⁰ Hãy xem những gì đã xảy ra trong những ngày của Lót. Đã có Lót xuống đó ở Sô-đôm, ổn định tốt đẹp, về mặt trí tuệ, trở nên một trong những nhân vật quan trọng trong thành phố, quan án, ngồi ở các cổng và xét đoán dân sự. Vợ ông thuộc về tất cả các hiệp hội có trong thành phố. Và các con gái của ông, và tất cả họ, đã kết hôn trong vòng những nhân vật nổi tiếng, trí thức, học thức cao, khôn ngoan, nhạy bén. Còn Áp-ra-ham sống trong một cái trại dưới một cây sồi. Nhưng một ngày nọ cả hai được một sự thăm viếng.

⁹¹ Và có một thầy giảng trí thức đi xuống và giảng, và kêu gọi họ ra. Hãy nhìn xem—nhìn xem sứ điệp, “Hãy ra khỏi,” người nói với Lót.

⁹² Và ông sẽ chẳng bao giờ được gọi ra nếu không bởi sự thương xót của Áp-ra-ham. Thưa, “Nếu tôi có thể tìm thấy năm mươi người, Ngài sẽ tha cho nó không? Tôi có thể tìm được ba mươi người? Tôi có thể...Nếu tôi tìm được mười người?” Theo như ông có thể xin được. Và Ngài thậm chí không thể tìm được mười người trong vòng họ.

⁹³ Thảo nào, “Như việc đã xảy ra trong thời của Nô-ê.” Hãy nhớ, Nô-ê không phải là kiểu mẫu về Hội thánh; Hê-nóc mới là, mà đã không trải qua đại nạn, nhưng được cất đi trước khi cơn đại nạn đến. Hê-nóc về Nhà, ông không trải qua cơn đại nạn. Nô-ê được mang qua.

⁹⁴ Bây giờ, xem kỹ bây giờ khi chúng ta đi lên chỗ này. Hãy xem loại dấu hiệu gì mà Áp-ra-ham và gia đình của ông đã có. Họ có Đấng Siêu nhiên. “Hỡi Áp-ra-ham!” Làm thế nào Ngài biết ông là Áp-ra-ham? “Vợ ngươi, Sa-ra ở đâu?” Làm thế nào Ngài biết ông đã kết hôn, hay đã có vợ, Sa-ra?

“Nàng ở trong trại.”

⁹⁵ Bây giờ, một Người đứng đó, ăn thịt, uống sữa, và ăn bánh bắp. “Ở đâu, Sa-ra, vợ ngươi ở đâu?” Làm thế nào Ngài biết điều đó? Làm thế nào Ngài biết thế? Hãy suy nghĩ về điều đó. Anh chị em gọi...Anh chị em những người thuộc linh, hãy để điều này đi vào trong anh chị em. Làm thế nào Ngài biết điều đó, khi Ngài đóng vai một người khách lạ, y phục Ngài đầy bụi?

Và khi Áp-ra-ham nói, “Nàng ở trong trại, phía sau Ngài.”

⁹⁶ Và Ngài phán, “Ta sẽ...” “Ta, Ta,” một đại từ nhân xưng. “Ta,” Người này, Đức Chúa Trời bày tỏ chính mình Ngài trong xác thịt. Đức Chúa Trời! Áp-ra-ham gọi Ngài là Êlôhim. “Ta, Ta sẽ thăm viếng ngươi. Ta sẽ giữ lời hứa của Ta. Và theo kỳ hạn, Ta sẽ thăm viếng ngươi, và ngươi sẽ có con trai này mà Ta đã nói với ngươi.” Và Áp-ra-ham, một trăm tuổi; Sa-ra, chín mươi.

⁹⁷ Và Sa-ra, ở lại phía sau trại; khoảng bốn căn trại nhỏ, một trại chính đang ở phía sau. Phía sau những mép gấp, bà đang lắng nghe. Bà đã nghe điều đó. Và tận trong lòng mình bà đã mỉm cười, nói, “Tôi, một bà già một trăm tuổi, còn chúa tôi,” chồng bà, “chúa tôi, cũng đã già, mà nghĩ rằng chúng tôi để lại còn được điều vui đó, như những người trẻ cưới nhau sao? Ồ, làm sao có thể được?” Và bà hầu như đã mỉm cười.

⁹⁸ Ngài quay lưng Ngài lại phía trại. Ngài nói, “Vì sao nàng cười?” Ồ, thưa anh em, thế đấy!

⁹⁹ Hãy xem giáo hội xác thịt đang có Tin Lành đã rao giảng cho họ. Một Billy Graham hiện đại và họ xuống đó rao giảng Tin

Lành, “Hãy ra khỏi nó!” Nhưng họ có ra khỏi không? Không. Rất, rất, rất ít.

¹⁰⁰ Hãy xem nhóm người của Áp-ra-ham, được gọi ra. Bây giờ để ý. Và Ngài ban cho ông dấu hiệu này, và ông tin Ngài. Và Ngài đã biến mất trước ông, và đi mất.Ồ, thật điều đó luôn luôn là sự phân rẽ, người được gọi ra!

¹⁰¹ Bây giờ, hai linh này. Nhanh lên với anh chị em, nhanh lên bây giờ để đến chỗ tôi muốn anh chị em thấy. Hai nhóm này đã liên hiệp chặt chẽ với nhau, qua tất cả các thời đại, kể từ chính lúc ban đầu; hội thánh xác thịt, hội thánh thuộc linh. Họ đã qua thời Cựu Ước, họ đã đi qua thời Tân Ước, và họ vẫn còn cho đến ngày nay.

¹⁰² Vậy thì, cách đây khoảng chừng hai ngàn năm, xảy ra đến, và nó hướng đến trong hai người: một trong đó, là Chúa Jêsus Christ; người kia, là Giu-đa Ích-ca-ri-ốt. Vậy thì, Chúa Jêsus hiệp với sự Đến, về sự Đến lần thứ hai của Ngài, mà hai linh này sẽ khác nhau rất nhiều hơn là những gì đã có trước đó. Bây giờ đây là chỗ mà tôi muốn anh chị em mặc lấy áo choàng Vinh quang của—của mình. Hai linh này sẽ khác biệt. Bởi vì, Sa-tan đến và sống trong một người là một thành viên giáo hội, Giu-đa Ích-ca-ri-ốt, sống trong giáo hội xác thịt, và là một bạn hữu với hội thánh mọi lúc. Nhưng nó đi vào và—và đã lừa dối, hay nghĩ nó đã lừa dối người anh em mình. Nó đi vào và gắn liền với một trong họ; nếm những điều tốt đẹp của Đức Chúa Trời, hành động đúng trong Thánh Linh, dường như vậy, đi ra và giảng Tin Lành, và đuổi quỷ. Nhưng tận bên trong nó, luôn mọi lúc, nó là Giu-đa, ngay từ đầu. Kinh Thánh chép, “Nó là đứa con của sự hư mất.”

¹⁰³ Bây giờ hãy nhớ, có giáo hội xác thịt ở đó, những người theo Ê-sau, những người Pha-ri-si và người Sa-đu-sê.

¹⁰⁴ Nhưng hãy xem kẻ này người mà nghĩ chính mình chỉ là... Người sẽ đi với Sứ điệp một thời gian, nhưng người đó thật sự không muốn đặt tay của mình quá nhiều trên Nó. Thấy các linh không? Chúa Jêsus phán, “Nó sẽ rất gần với điều thật, nó sẽ lừa dối chính người được Chọn,” người được Chọn, nếu anh chị em để ý điều đó, “nếu có thể được.” Nhưng điều đó không thể. Đấy, nó sẽ lừa dối.

105 Bây giờ hãy xem, không chỉ giáo hội xác thịt, người ở ngoài kia, giáo hội xác thịt theo lẽ thói thường lệ, nhóm Ê-sau.

106 Chúng ta bây giờ đã có nhóm Giu-đa, mà phần bội còn nhiều hơn, phần bội nhiều hơn, đến ngay trong những bàn tay ơn phước. Thật giống như trong Hê-bơ-rơ 6 và 10, cách mà người đã nói, “Những kẻ đã từng được dự phần một lần và đã nắm quyền phép đời sau, và đã làm tất cả điều này; nếu...và rồi nếu họ đã nhận lãnh sự hiểu biết về Lễ thật, và rồi nếu họ cố ý quay bỏ.” “Cố ý,” đó là gì? “Coi Huyết của giao ước, tức là làm cho họ được nên thánh, là một đồ ô uế.”

107 Hãy để tôi cho anh chị em một minh họa ở đây. Đây này. Đây là một người, một chàng trai tốt, tử tế. Anh được kêu gọi, anh cảm thấy trong lòng muốn là một người truyền đạo. Được rồi, anh tiếp nhận Chúa Jêsus như là Cứu Chúa cá nhân mình. Anh là chàng trai tử tế, không ai có thể nói điều gì nghịch lại anh. Sau một thời gian, chủ đề về sự nên thánh. Người nam thèm muốn khi anh nhìn vào những người nữ. Anh...Nó ở trong anh ta. Hiểu không? Và rồi, điều kế tiếp, có lẽ anh đã hút thuốc, và anh muốn hút thuốc. Có lẽ anh muốn đánh bạc. Có lẽ anh muốn làm điều gì xấu. Anh biết anh không được làm thế, vì vậy anh nói, “Ôi Đức Chúa Trời, xin bôi Huyết của Chúa Jêsus lên con, và thánh hóa con.”

108 Và anh được thánh hóa. Anh có thể la lớn tiếng, ngợi khen Chúa, cũng làm một vài điều, đi ra và làm việc. Hãy nhớ, Chúa Jêsus đã phán loại người đó sẽ có tại đó trong ngày ấy. “Nhiều kẻ sẽ đến và nói, ‘Lạy Chúa, con chẳng đã từng nói tiên tri, rao giảng sao? Con đã chẳng từng đuổi quỷ trong Danh Ngài sao?’” Chúa Jêsus phán, “‘Ta chẳng biết ngươi bao giờ, hỡi kẻ làm công gian ác.’” Hãy xem, họ đấy.

109 Vậy thì hãy xem điều này bây giờ. Chúng ta đang chẻ một sợi tóc thành một trăm triệu với lưỡi Phức âm sắc bén, “Sắc hơn gươm hai lưỡi, chia cắt đến tận cốt tủy, và Đấng Phân Biệt!” Halêlugia! Đức Chúa Trời ôi, hãy để nó thấu vào. “Đấng xem xét những tư tưởng và ý định trong lòng.” Đó là Phức âm, Quyền phép của Đức Chúa Trời. Lời của Đức Chúa Trời được tỏ ra là Phức âm.

Anh chị em nói, “Kinh Thánh nói. Đó là—đó là Lời Đức Chúa Trời.”

110 Ô, Lời được tỏ bày là Phúc âm. Phúc âm đã đến với chúng ta không chỉ qua Lời, nhưng qua quyền năng và sự bày tỏ của Đức Thánh Linh, tỏ bày Quyền phép, làm cho Phúc âm sống động.

111 Khi tôi đến Ấn Độ, vị tổng giám mục của—của giáo hội Giám Lý đi ra, nói, “Ông Branham, chúng tôi không muốn bất kỳ điều gì về một sự truyền giáo. Chúng tôi biết về Kinh Thánh nhiều hơn tất cả những gì ông từng muốn biết.” Nói, “Chúng tôi là một giáo hội, và đã tọa lạc tại đây hai ngàn năm trước khi các ông lập quốc.” Đúng thế. Nhưng nói, “Chúng tôi nghe rằng Đức Chúa Trời đã thăm viếng ông và mang một ân tứ có thể làm cho Kinh Thánh này sống.” Nói, “Đó là điều mà chúng tôi quan tâm.” Ô, chao ôi! Đấy, người đó là con trai, không phải là cháu, như Đa vít đã nói. Hiểu không? “Chúng tôi muốn biết. Điều đó đúng không?”

112 Tôi trả lời, “Chắc chắn, nó là đúng. ‘Chúa Jêsus Christ hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi.’”

113 Bây giờ, để ý nó, giáo hội xác thịt bắt bớ hội thánh thuộc linh. Bây giờ, chúng ta tìm thấy rằng Giu-đa giả bộ là một anh em, một anh em, và hướng lên và cuối cùng đến một cực điểm.

114 Bây giờ hãy xem thầy giảng trẻ này. Anh đến một chỗ, anh nói, “Thưa Chúa, con đã nhìn những người nữ. Con không nên làm thế. Con đã làm, Ngài biết, làm những việc của thế gian. Con không nên làm thế. Con đã tiêu xài tiền vào các cuộc đua ngựa. Con—con không nên làm điều đó. Con—con đã đi mỗi đêm tới những buổi chiếu phim. Con không nên làm thế. Con vui thích ngay cả những hình ảnh phạm tục và các thứ như thế, con đã dán trong phòng của con. Con không nên làm điều đó. Đó là những thứ thuộc về thế gian. Xin thánh hoá cho con, Chúa ôi!”

115 Và Chúa phán, “Được rồi, Ta sẽ làm điều đó.” Ngài bôi Huyết Chúa Jêsus Christ và thánh hóa anh ta.

116 Rồi, sau khi anh đã làm điều đó, một đêm nọ anh đi ngang qua và anh nghe cái gì đó. Anh đến và lắng nghe. Anh nghe về phép báp-tem bằng Đức Thánh Linh, sự đầy dẫy Thánh Linh. Sau đó anh quan sát nó, “Ồ, chao ôi, điều đó không tuyệt vời sao!

Nhưng, này, điều đó sẽ hủy hoại chức vụ của mình nếu mình rao giảng như vậy. Điều đó sẽ khiến mẹ tổng mình ra khỏi nhà. Họ sẽ đuổi mình ra khỏi giáo hội nếu mình đi vào đó. Ô, tốt hơn là mình nên rời khỏi nó. Nhưng để mình nhìn qua nó xem. Vâng, đó là Lẽ thật, Kinh Thánh.”

117 Thế đấy, giống một nhà truyền đạo nổi tiếng nào đó, nổi tiếng thế giới, được tìm thấy mới đây (một người đã ở cùng tôi tại Puerto Rico) đang quỳ gối, nói tiếng lạ, tại Luân-đôn, Anh quốc; một người đầy quyền năng, một trong những nhà truyền giáo lớn nhất trên thế giới ngày nay. Và người này, em trai của ông ở đây với tôi, một người đầy dẫy Thánh Linh, chạy đến với ông và nói, “Ồ, anh ơi, chính là điều đó.”

118 Ông nói, “Tôi biết điều đó. Tôi biết điều đó. Nhưng, hãy xem, hãy để tôi nói với cậu đôi điều.”

119 Ông nói, “Hãy giảng nó bây giờ. Giảng nó. Đây chính là thì giờ. Với ảnh hưởng của anh, anh có thể làm rung chuyển thế giới.”

120 Ông nói, “Không, anh không thể giảng nó. Đấy, giáo—giáo hội sẽ đuổi anh. Anh không thể rao giảng điều đó. Anh không thể làm điều đó.” Ồ, anh em ơi!

121 “Đã có...đã từng được thánh hóa và đã đến để nhận biết về Lẽ thật, nhìn vào Nó, thấy rằng Nó là đúng; rồi quay đi, thấy rằng họ đã tự đóng đinh Con Đức Chúa Trời, và đặt Ngài trong sự hổ thẹn công khai, xấu hổ về Phúc âm.”

122 Phao-lô nói, “Tôi không hổ thẹn về Tin lành của Đức Chúa Jê-sus Christ đâu, vì Nó là Quyền phép của Đức Chúa Trời cho sự cứu rỗi.” Nó là Năng quyền của Đức Chúa Trời vận hành giữa vòng Hội thánh Ngài.

123 Nhưng họ nói, “Tôi không thể làm điều đó.” Người này nói, “Họ sẽ nghĩ tôi là ngu tuần. Họ sẽ làm cho tôi...” Ông nói, “Danh tiếng của—của tôi sẽ bị hủy hoại.” Ồ, anh em ơi!

124 Tôi không có tiếng tăm gì. Tôi đang nghĩ về tiếng tăm của Ngài. Danh tiếng của Ngài, chính là Đấng đó.

125 Nhưng xem họ có thể đến gần với Nó như thế nào, anh chị em biết đấy, “Và coi Huyết của giao ước mà mình nhờ đó nên thánh, một vật mà đã làm cho người đó được nên thánh và đem người

ấy ra khỏi thế gian, và cố đem người qua trong Đây. Và rồi người đó ngược nhìn lên Nó, và có sự hiểu biết về Nó. Mà lại quay bỏ Nó, thì không còn tế lễ chuộc tội nào nữa,” Kinh Thánh chép, “chỉ có sự đợi chờ kinh khiếp về sự phán xét và lửa hừng nên, sẽ, mà sẽ đốt cháy kẻ bội nghịch mà thôi. ‘Sự báo thù thuộc về Ta,’ Chúa phán. Người mà đã phạm luật pháp Môi-se, thì chết đi không thương xót, nếu có hai hay ba người làm chứng. Huống chi sự trừng phạt, và sự trừng phạt đau đớn còn nhiều hơn chừng nào, dù đó là một chức vụ cao quý, một người truyền đạo mà đã giày đạp Huyết Chúa Jêsus Christ dưới chân mình, sau khi đã nhận biết Lễ thật, và xem Nó là điều bất khiết.” Chao ôi!

¹²⁶ Thấy chúng ta đang ở đâu không? Chúa Jêsus phán, “Hãy cẩn thận.” Thấy Giu-đa như thế nào không? Ông đã ở ngay với họ. Ông thuộc nhóm Ê-sau, đã làm vĩ đại hơn cho thời đại này. Ông là kẻ lừa dối, kẻ giả mạo, làm người vĩ đại cho thời đại này. Ở đây ông đến ngay với, lần nữa, như một anh em của Chúa Jêsus, một người anh em giả bộ. Nhưng trong lòng ông, ông đã ở với giáo hội xác thịt cũ luôn mọi lúc, vì đó chính là nơi ông đã bán Chúa Jêsus. Ông đã bán Chúa Jêsus, các quyền thừa kế của mình, cũng như Ê-sau đã làm để đổi lấy món súp thịt hầm. Ông đã bán quyền thừa kế của mình với ba mươi miếng bạc.

¹²⁷ Nhiều người nam nữ ngày nay bán tháo quyền thừa kế thuộc linh cho sự nổi danh nào đó, điều tầm thường nào đó của thế gian các bạn chưa bao giờ đắc thắng được; một số người nữ, trẻ, trang điểm và tóc uốn bành bông, mặc những bộ đồ ngắn cũn cỡn; còn đàn ông, thì có những chuyện đùa phạm tục bần thủ và hút thuốc, điều gì đó thuộc về thế gian. “Nếu các ngươi yêu thế gian hay những điều thuộc thế gian, thì tình yêu thương của Đức Chúa Trời không ở trong các ngươi,” Kinh Thánh nói.

¹²⁸ Tôi không muốn làm tổn thương đến anh chị em, nhưng chúng ta đã đến kỳ chung kết. Bây giờ chúng ta đang đến, chúng ta đang lên nấc thang một cách nhanh chóng.

¹²⁹ Hiếu nó như thế nào không? Họ làm điều đó. Họ được định trước. Họ có thể giả mạo và đúng là êm dịu và khiêm nhường, thật gần gũi, giống những Cơ-đốc nhân, rất gần gũi đến nỗi sẽ

lừa dối chính những kẻ được Chọn; nhưng bởi bông trái của họ anh chị em sẽ nhận biết họ.

¹³⁰ Một người nữ để tóc ngắn, không bao giờ trông giống như một Cơ-đốc nhân, đối với tôi. Kinh Thánh nói, “Thật là tội lỗi và xấu hổ cho người nữ cắt tóc của mình.” Chỉ có một người nữ trong Kinh Thánh từng tô điểm mặt mày, đó là Giê-sa-bên.

¹³¹ Còn người nam thì thế nào, anh em đàn ông được cho là những Cơ-đốc nhân, lại để vợ mình làm như vậy? Vì, Đức Chúa Trời sẽ bắt anh em chịu trách nhiệm về điều đó! Không phải người nam! Xác thật! “Ồ, tôi sẽ đi ra và gia nhập giáo hội này.” [Băng trống—Bt.] “...anh em suy nghĩ về điều đó.” Và đó là chính xác những gì Kinh Thánh nói họ ắt sẽ làm, và đó chính xác là những gì họ đã làm. Và đó là những gì họ sẽ làm, thỏa hiệp!

¹³² Người nào đó đã nói, “Billy, nếu anh không ngưng điều đó, anh sẽ khiến mọi người bỏ đi.”

¹³³ Có một Điều sẽ không bỏ đi, Đức Thánh Linh, vì Đó là Lời Ngài. Và một người tin được định trước chân thật sẽ không bỏ đi, vì Nó là Thức Ăn cho linh hồn của anh. Anh yêu mến Nó. Không điều gì giữ anh xa khỏi Nó. Anh sẽ làm bất kỳ điều gì, giống như Gia-cốp, nhưng anh muốn có quyền trưởng nam đó. Anh sẽ đứng đó. Tôi không quan tâm nếu anh phải trả giá cho mỗi người bạn anh có, nếu nó trả giá cho việc làm của anh, nếu nó trả giá cho thành viên giáo hội của anh, nếu nó trả giá cho mọi thứ. Anh vẫn sẽ giữ điều đó, vì anh không thể không làm điều đó. Có điều gì đó trong anh, vận hành trong anh, vực gọi Vực. Ồ, thế đấy, có điều gì đó trong anh!

¹³⁴ Hãy xem, bất kỳ điều gì đó anh chị em muốn tìm trong Kinh Thánh, và trích nó ra ở đây, quay trở lại Sáng Thế ký và thấy nó đã được áp ra nơi nào, thấy nó đến nơi nào. Tất cả các linh và sự chuyển động hôm nay trở về với Sáng Thế ký. Đó là những gì chúng tôi đã làm, để chứng minh cho các bạn những điều này mà các bạn đang thấy, thưa các bạn. Đừng quên điều đó. Đừng để nó bay qua khỏi đỉnh đầu mình. Hãy để nó dầm thấm vào trong anh chị em. Đó là những việc thuộc về Đức Chúa Trời. Điều đó xảy tới; và Chúa Jê-sus đã báo trước sẽ xảy tới lần nữa trong những ngày sau rốt, và sẽ xảy ra bởi điều này: Ấn chứng của Đức Chúa

Trời, và dấu hiệu của con thú; hai quyền lực thuộc linh cùng làm việc với nhau.

¹³⁵ Vậy thì, ai cũng biết rằng Ấn chứng của Đức Chúa Trời là quyền thừa kế, phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh. Ê-phê-sô 4:30, chép, “Chớ làm buồn cho Đức Thánh Linh của Đức Chúa Trời, vì nhờ Ngài anh em được ấn chứng đến ngày cứu chuộc.” Khi họ được tái sinh, họ được đầy dẫy Đức Thánh Linh. Đức Thánh Linh là sự Sanh ra mới, chúng ta biết điều đó. Anh chị em—anh chị em được sinh bởi Thánh Linh, tôi thừa nhận điều đó. Nhưng cho đến khi anh chị em được sanh lại!

¹³⁶ Có một hài nhi được sanh trong lòng mẹ, nó đã có một kiểu sự sống. Đó là sự sống, và nhỏ bé của nó...những tế bào bé nhỏ trong cơ thể của nó đang vận vẹo và đá và nhảy như *thế*. Nhưng khi nó được sinh ra, nó có một...[Anh Branham vỗ tay một lần, bắt chước một tiếng đập vào mông—Bt.] như thế, và rồi thì nó cất tiếng khóc thét, trở thành một linh hồn sống.

¹³⁷ Và đứa bé có thể đi nhà thờ và nói, “Ôi, tôi tin vào giáo hội. Tôi, tôi sẽ đi, tôi sẽ làm *điều này*. Và tôi là một người tốt...Tôi muốn làm điều đúng, tôi muốn làm điều đúng.” Nhưng điều nó cần là một cú đập Phúc âm vào mông để tỉnh thức nó, kêu thét lên cho Sự sống Đời đời; và Đức Thánh Linh kêu gào bên trong nó, như Nó chưa có thể bao giờ được kêu gào trước đây. Rồi nó là một thọ tạo mới, được sanh ra bởi Thánh Linh. Rồi bắt đầu trưởng thành, hành động, và có sự hiện hữu trong Đức Chúa Trời; đấy, chỉ như là một em bé, em bé tự nhiên, có sự hiện hữu của mình trong thế giới.

¹³⁸ Thế thì nếu đèn tạm trên đất này tan rã, chúng ta có một đèn tạm đang đợi, đấy. Thật chắc chắn như thân thể tự nhiên ra đời, có một thân thể thuộc linh để đón nhận nó khi nó lọt lòng mẹ. Và khi nó lọt lòng mẹ, trần gian, mà là, nó ở trong tử cung của nó bây giờ, đang rên rỉ, đang kêu khóc, (Ôi Chúa!), đang rên rỉ, lao lực, già đi, và bệnh tật, mọi thứ vây lấy nó, và linh ở bên trong của nó trông đợi một miền đất bên kia sông. Nó đang rên rỉ, vận vẹo, nhảy nhót, (vâng, thừa quý vị) bởi vì có sự sống trong đó sống mãi mãi. Nó ở trong cơ thể mà phải chết. Và lúc nào đó, cũng giống như một người mẹ sinh đứa bé xác thịt, và cơ thể thuộc

linh đón nhận nó; trái đất này sẽ chết, và thân thể tự nhiên sẽ chết, và thân thể vật lý...hay thể thiêng liêng sẽ nằm nó bên kia. Nếu đèn tạm trần thể này hư nát, chúng ta có một đèn tạm đang chờ đợi. Đó là lý do anh chị em quên đi những việc thuộc về thể gian. Chúng đã chết, với anh chị em. Chỉ có Thánh Linh.

Bây giờ quan sát khi chúng ta tiếp tục lúc này, hai linh.

¹³⁹ Đức Thánh Linh là sự Sanh ra mới, chúng ta biết thế. Được sanh lại bởi Thánh Linh của Đức Chúa Trời. Đó là cách anh chị em được sanh ra thế nào, bởi Thánh Linh. Sanh ra bởi Thánh Linh, đó là sự Sanh ra mới. Được rồi. Anh em được sanh ra thuộc về Thánh Linh; thế thì khi sanh ra bởi Thánh Linh, anh em đây đây Đức Thánh Linh. Đúng thế.

¹⁴⁰ Thế thì khi hai linh này ở trong trần gian, xác thịt và thuộc linh, đôi khi...Tôi đã thấy điều này. Bây giờ để kết thúc, tôi muốn đến với kết thúc bây giờ, bằng cách nói điều này trong một vài phút. Trong sự xác thịt hay về thuộc linh, cái này hay cái kia... Bây giờ tôi hy vọng rằng mọi người nắm được điều này. Bây giờ hãy yên lặng và tôn kính hết sức.

¹⁴¹ Bây giờ, anh em đã bao giờ thấy điều này chưa? Anh em thấy trong các giáo hội của chúng ta ngày nay, thậm chí trong các nhóm nơi chúng ta đã tự phân rẽ và lập thành những tổ chức; và chúng ta đã thấy tất cả điều này. Và anh em thấy một người trích một lời Kinh Thánh nào đó, và, người anh em, người đó có thể lấy lời Kinh Thánh đó và làm cho nó sống mới mẻ, làm cho nó sống thật chính xác những gì được hứa ở đây trong Kinh Thánh. Và người kế tiếp sẽ thấy người ấy làm điều đó, và anh ta sẽ đi quanh quần cố để làm điều đó, và thất bại. Tôi hy vọng anh chị em đang đọc lúc này. Anh ta sẽ thất bại. Vì sao? Lời Kinh Thánh không được hà hơi cho anh ta. Anh ta chỉ đang giả mạo. Anh ta đang cố hành động giống cái gì đó. Anh không phải...Ồ, có lẽ anh do con người sai đến. Có lẽ người nào đó nói, “À, anh có thể làm điều giống vậy.” Đấy, cũng giống như Chúa Jêsus đã nói nó sẽ xảy ra cách này. Kinh Thánh tiên báo điều đó trong những ngày sau rốt, “Như Gian-nét và Giam-be đã chống cự Môi-se thể nào.”

¹⁴² Môi-se đứng đó, và Giam-be đứng đó. Và Môi-se ném xuống cây gậy của mình, và nó hoá thành một con rắn. “Ồ,” Pha-ra-ôn

nói, “đến đây, Giam-be, người có thể làm điều giống như vậy.” Và ông đã làm vậy, đấy. Nhưng chuyện gì đã xảy ra? Lúc đó cây gậy của Môi-se đã vượt chừng gậy của ông ta. Đấy, điều đó được bày tỏ ra. Cây gậy của ông ta đâu rồi?

¹⁴³ Cũng giống như sự nhận thức siêu nhạy. Giống như vài điều thuộc của chủ nghĩa thuộc linh này. Nó giống như một số giáo hội này mà họ tin xác thật, cách xa lắm. Những điều của... Họ nói, “À, điều đó là dành cho thời khác.” Họ cùng nhau lộ diện. Nhưng hãy xem những linh này trong những ngày sau rốt đi giả mạo Linh thật. Hiểu không? Đó là chỗ rắc rối sắp tới của anh chị em. Hoàn toàn chính xác giống như thật, đấy; nhưng người đó không thể làm cho nó được bày tỏ, người đó không thể nắm giữ nó, người đó không thể làm cho nó kéo dài. Ôi Chúa!

¹⁴⁴ Nhiều người đến và nói, “Tôi, cũng có Đức Thánh Linh.” Hãy xem cách họ sống; nó không kéo dài từ một cuộc phục hưng này sang cuộc phục hưng khác, từ một buổi nhóm này sang buổi nhóm khác. Nó được tỏ bày, họ đã không có được Nó. Nếu một người nam, hay một người nữ được sanh bởi Thánh Linh của Đức Chúa Trời, họ có bông trái của Thánh Linh. Họ bước đi tin kính. Họ sống đời sống đó. Hiểu không? Họ giữ mình khỏi những điều thuộc về thế gian. Đức Chúa Trời vận hành trong họ và bày tỏ chính Ngài, và chứng minh rằng Ngài là Đức Chúa Trời đang làm việc trong đó. Người khác thì đang giả mạo. Hiểu không?

¹⁴⁵ Những sự giả mạo đó, mà đã xảy ra suốt chặng đường, sự giả mạo. Hãy nhìn xem Ích-ma-ên, và Y-sác; và theo sau đó, đấy, giả mạo. Hãy nhìn tiên tri Môi-se, và nhìn xem tiên tri Ba-la-am. Hiểu không? Thấy họ đi xuống như thế nào! Nhìn xem Giu-đa, và nhìn xem Chúa Jêsus.

¹⁴⁶ Và Chúa Jêsus báo trước rằng Đức Thánh Linh này, trong những ngày sau rốt, sẽ là Ấn chứng của Đức Chúa Trời. Vậy thì, dấu hiệu của con thú sẽ là gì? Sẽ là sự chối bỏ Ấn của Đức Chúa Trời. Vì, tất cả những ai không có Ấn của Đức Chúa Trời thì có dấu hiệu của con thú. Và nếu có hai dấu thuộc linh, một trong chúng sẽ là dấu thật của Đức Chúa Trời, dấu kia sẽ là sự bỏ đạo. Anh chị em hiểu được điều đó không?

147 Hãy nhìn dấu hiệu trong thời Cựu Ước. Khi tiếng kèn thổi lên, lễ hôn hỉ, rất nhiều năm rồi, những—những người nô lệ được phóng thích vì tiếng kèn thổi lên.Ồ, mọi người muốn được tự do, có thể đi. Nhưng một số người trong họ, họ ưa làm nô lệ, vì vậy người ta đem họ đến bàn thờ và tại trụ cột của nhà thờ, và dùng dùi để xâu tai họ. Và họ được đánh dấu mãi mãi, họ luôn luôn hầu việc người chủ đó.

148 Và ngày hôm nay anh chị em sẽ nghe sứ điệp Phúc âm về Lễ thật, “Bây giờ các người có thể được tự do nếu các người muốn,” Đức Chúa Trời phán với anh chị em. Nhưng khi anh chị em đi đến đường biên đó và nhìn qua, và có sự hiểu biết Lễ thật rồi, và rồi quay bỏ, người dùi trong tai của anh chị em và anh chị em sẽ luôn là người tin tri thức. Anh chị em sẽ sùng đạo và đi nhà thờ, nhưng không bao giờ nhận lãnh Đức Thánh Linh. Đấy, rồi anh chị em cứ hầu việc trong những ngày còn lại của mình. Bây giờ, dấu hiệu của con thú, hay Ấn chứng của Đức Chúa Trời. Và chúng ta đang đến thật gần.

149 Bây giờ, hãy xem, Lời phải được hà hơi; nghe Nó, nhận ra Nó, và làm theo Nó. Nhiều người sẽ nghe, nhưng sẽ không nhận ra Nó.

Đức Chúa Trời sẽ nói, “Đây là thì giờ cho các người.”

150 “Tôi không muốn là một người cuồng tín thánh. Tôi—tôi không muốn gì về Điều Đó.” Đấy, họ không nhận ra Nó.

151 Chúng ta sẽ đi đến những buổi nhóm, Đức Thánh Linh lớn sẽ giáng xuống. Ngày nọ tôi đang ngồi đó, thì khả tượng đến và báo trước thật chính xác điều gì. Tôi nói, “Một thanh niên đến đây.” “Hãy đến đây,” vậy người hầu bàn đó, “anh đang bị đau tim và anh đang đi trông đợi...”

“Vâng. Điều đó đúng hoàn toàn.”

152 “Thấy người phụ nữ đang đến đằng kia không?” “Hãy đến đây. Bà bị khối u trên ngực, và nó nằm bên ngực trái, và bà cảm thấy rất tồi tệ. Và bà là tội nhân và không...”

“Hoàn toàn đúng.”

153 Những người đang ngồi đó, nhìn chung quanh, các thầy giảng và tất cả, nói, “ừ—ừm!” Đi đến buổi nhóm, và xem Đức

Thánh Linh giảng ngay suốt buổi nhóm và nói ra những bí mật của lòng, những việc giống như vậy. Nói, “Thật tuyệt vời. Tôi nghĩ. Đúng thế.” Thấy không? Ồ, thưa anh em! Thấy không? Nó—nó thì—nó thì một phía khác, có điều gì đó đã xảy ra. Những người nữ sẽ cứ tiếp tục, làm điều tương tự. Những người nam sẽ cứ tiếp tục ngay trở lại, như lợn lặn lại trong vũng bùn và chó liếm lại đồ nó đã mửa, giống như vậy. Anh chị em không thấy sao? Bây giờ tôi đang nói về thời cuối-...thời...

¹⁵⁴ Đấy, thế thì các bạn phải nhận ra, các bạn ơi, mình đang ở trong tình trạng nào. Đó là lý do cuộn băng này, tôi đã nói, “Cho hội thánh thôi.” Hiểu không? “Chỉ hội thánh thôi.” Nếu anh chị em đã được gọi từ sự sáng...từ sự tối tăm qua Sự Sáng, từ sự chết qua Sự Sống; từ một ý niệm trí tuệ, hình thức về Đấng Christ, sang kinh nghiệm tái sinh; và hãy xem đời sống của anh chị em, bỏ qua một bên những điều thuộc về thế gian, anh chị em đứng lên cho Đấng Christ, bất chấp tất cả; rồi điều gì đó đã xảy ra. Thấy không? Có điều gì đó trong anh chị em, đói khát và hành động, giống như đã xảy ra với Gia-cốp. Đấy, anh chị em vật lộn với Chúa, anh chị em bước đi khác hẳn sau đó. Điều gì đó khác biệt trong anh chị em, anh chị em đã thay đổi.

¹⁵⁵ Bây giờ, nó có, trước khi nó có thể được thực hiện, nó phải được hà hơi cho anh chị em. Tôi không quan tâm, tôi có thể đứng ở đây và giảng cho đến lúc tôi có...những sợi tóc còn lại của tôi rụng hết, cho đến khi vai tôi còng xuống và tôi đã chín mươi tuổi, còn anh chị em lắng nghe mỗi ngày; cho đến lúc Đức Chúa Trời làm sống lại điều đó với anh chị em, anh chị em vẫn trong hình dạng như vậy.

¹⁵⁶ Tôi đã nghiên cứu và cầu nguyện về điều này trong hai ngày. Hiểu không? Tôi nói, “Thưa Chúa, con nên nói điều đó cho hội thánh không?”

¹⁵⁷ Điều gì đó nói, “Hãy nói đi. Giờ đã gần rồi. Hãy nói điều đó.” Tôi cảm thấy Ngài đang kéo tôi đi khỏi ngay lúc đó, vì vậy tôi—tôi muốn anh chị em biết điều đó.

¹⁵⁸ “Không ai có thể đến cùng Ta,” Chúa Jê-sus phán, “nếu Cha không kéo người đến trước. Ồ, Ta biết các người nói các người có Đức Chúa Trời và Áp-ra-ham, tổ phụ các người; nhưng Ta bảo

cho các người điều này, các người là...cha các người là ma quỷ,” Chúa Jêsus phán. Những kẻ sùng đạo, thầy tế lễ, những người quan trọng, “Các người thuộc về ma quỷ, cha các người.” Hiểu không? Hãy chú ý, những bông trái của Thánh Linh.

159 Bây giờ, hãy xem, nó phải được làm sống lại với anh chị em.

160 Tôi không thể tưởng tượng được Nô-ê nói, “Các người biết gì không? Ngày nào đó trời chắc phải mưa, vậy tôi sẽ cứ đi ra và đóng cho tôi một con tàu. Nếu trời mưa, tốt, tôi sẽ vào tàu và di chuyển ngay. Và không có gì quấy rầy tôi, vì tôi sẽ vào trong tàu và đi ngay.” Anh chị em có thể tưởng tượng được không? Không. Không. Không phải thế. Nếu điều đó đã xảy ra vậy...Ồ, có thể những người được Chọn nghe nó bây giờ. Nếu điều đó đã xảy ra, một tay nhạo báng đầu tiên đi ngang qua, như Kinh Thánh chép đã có, nhạo báng ông, ông hẳn đã bỏ chiếc búa của mình xuống và bỏ đi.

161 Giống như những người ngày hôm nay, mà bắt đầu với Chúa Jêsus; và khi họ nhìn qua và hiểu Lẽ thật, họ thối lui khỏi Nó. Họ không thể chịu đựng Nó.

162 Giống như nhà truyền giảng nổi danh kia đã nói, “Nó sẽ—Nó sẽ phá hủy chức vụ của tôi.” Tôi không quan tâm một chức vụ mà Đức Thánh Linh sẽ xé nát. Nó phải được xé tan. Vậy thì, nhưng, đấy, đó là lòng kiêu hãnh, rất nhiều con người, rất nhiều con người như vậy.Ồ, chú ý điều này bây giờ.

163 Nô-ê ở ngoài cánh đồng, và ông đã nghe, và ông đã nhận ra, và ông hành động. Cho dầu bao nhiêu kẻ nhạo báng đến, ông đóng tàu ngay lập tức.

“Nô-ê, ông là kẻ cuồng tín thánh.”

164 “Không phiền tôi chút nào.” Xây dựng ngay! Ông đã nghe. Ông đã nhận ra đó là Đức Chúa Trời, ông đoán xét bằng lời Kinh Thánh, và quả như vậy. Ông đã đóng ngay con tàu, bất kể.

165 Anh chị em có thể tưởng tượng không, có thể bao giờ tưởng tượng điều này không, rằng Môi-se, trên đường đến Ai Cập, một ngày kia đi ra và nói với Sê-phô-ra, vợ mình, “Sê-phô-ra, em biết gì không? Anh đã tra dồi một ít về ngữ pháp. Anh đã có được chút ít toán học để giải quyết hết thủy, và một ít hình học của anh

và, ồ, nhiều thứ khác, và học vấn của anh. Kể từ lúc anh chán cừ ở đó, anh—anh—anh đã trau dồi một ít điều đó. Anh đã phạm một lỗi tại Ai Cập. Anh nghĩ anh sẽ đi xuống và sửa lại điều đó. Anh nghĩ anh sẽ đi xuống chứ”? Không, đọt sóng đầu quất vào ông, ông ngã ngay tại đó.

¹⁶⁶ Ông đã làm gì? Ông đã quên tất cả điều ông từng biết về hình học và về trí thức của ông. Đó chính là điều đưa ông đến rắc rối.

¹⁶⁷ Đó là những gì đưa hội thánh đến rắc rối ngày hôm nay, là quá nhiều thầy giảng có học vấn mà không được sanh ra bởi Thánh Linh. Những người nam và những người nữ thích nghe những bài diễn thuyết trí tuệ, thay vì giảng quyền năng và sự sống lại của Chúa Jêsus Christ. Đó chính là những gì khiến chúng ta gặp rắc rối ngày nay. Chúng ta không cần thêm các trường trung học và học thức cho các thầy giảng. Chúng ta cần những người được Đức Chúa Trời kêu gọi mà được đầy dẫy Đức Thánh Linh, và không phải thần học nào đó do con người làm ra của giáo phái nào đó. Chúng ta cần những người được Đức Chúa Trời kêu gọi.

¹⁶⁸ Môi-se đang chán cừ, yên ổn và quên lãng. Ông biết trí tuệ của ông đã thất bại. Ông biết học vấn của mình đã làm ông thất bại. Ông đang chán cừ, nhưng ông nghe, ồ, “Hãy cởi giày người ra, hỡi Môi-se, nơi người đang đứng là thánh.” Ông đã lắng nghe điều đó. Đó là cái gì? Tiếng của Thiên sứ đã nói là phù hợp với Kinh Thánh. Ngài đã hứa với tổ phụ ông, Áp-ra-ham, “Ta sẽ thăm viếng dân sự sau khi họ đã xuống đây trong bốn trăm năm, và Ta sẽ đem họ ra bằng cánh tay quyền năng.” Ông nhận ra rằng đó là lời Kinh Thánh của Đức Chúa Trời đang được bày tỏ.

¹⁶⁹ Cho phép tôi ngưng một phút. Hãy để điều này thấm sâu. Anh chị em có thể hiểu những gì tôi đang nói về hôm nay không? Lời của Đức Chúa Trời đang được bày tỏ ngay trước anh chị em, và anh chị em không nhận ra nó. Hãy nghĩ về Sô-đôm và Gô-mô-rơ bây giờ; nghĩ về lời hứa của Đấng Christ cho những ngày sau rốt.

¹⁷⁰ Môi-se đã nhận ra nó; đó là lời Kinh Thánh, đó là Lời hứa. Ông đã nghe, ông đã nhận ra. Điều gì đó đến trong ông, thưa anh em, lúc đó ông có thể đi để làm điều đó. Ông đã hành động. Ông có thể đi xuống và chặn đứng mọi Pha-ra-ôn. Ông có thể gọi

các tai vạ khi nào ông muốn. Ông có thể mở Biển Đỏ, bởi vì ông đã nghe, ông đã nhận ra, ông đã hành động thay Đức Chúa Trời.

“Ta sẽ là Đức Chúa Trời với ngươi, ngươi là tiên tri của Ta,” Ngài phán.

Và ông đáp, “Con không thể làm được.”

¹⁷¹ Ngài phán, “À, thế thì, ngươi là thần, và để A-rôn là tiên tri của ngươi. Ngươi phải đi, dù sao chăng nữa.”

¹⁷² Ông không hề chỉ nói, “À, có lẽ con nên xuống và giải quyết các sự việc.”

¹⁷³ Anh chị em có thể tưởng tượng Ê-li trên Núi Cạt-mên, nói, “Ngài biết, miền đất này tội lỗi khủng khiếp, có lẽ, con nên đi ra và bảo A-háp phải cảm thấy xấu hổ về chính mình. Có lẽ con nên lên ngọn núi tại đó và ngồi xuống, và cứ kiên nhẫn thật lâu, cho đến lúc dân sự trở nên đau ốm và mệt mỏi về việc thấy con ở trên đó đối đến chết?” Không. Không. Không phải thế.

¹⁷⁴ Nhưng ông đã nghe, và ông nhận ra, và ông làm theo. “Ta đã ra lệnh cho quạ nuôi ngươi. Hãy đi lên đó, bên khe Kê-rit.”

¹⁷⁵ Khi đến lúc tỏ ra quyết liệt giữa Ba-anh và Đức Chúa Trời, ông nói, “Hãy đi, lấy những cửa lễ của các ngươi, làm cho chúng bất cứ điều gì các ngươi muốn, và kêu cầu thần của các ngươi.” Khi chúng tự cắt thịt mình, và đã có nhiều thịt, và nhảy lên nhảy xuống, tạo nên nhiều tiếng ồn, ông nói, “Khá la lớn lên đi, có lẽ người đương đi đường, đang suy gẫm ở đâu đó. Có thể người ngủ.” Ồ, thưa anh em!

¹⁷⁶ “À, anh chị em biết gì không?” Ông nói, “Ta là người tin nơi Đức Giê-hô-va, vậy ta có thể làm điều này, dầu sao đi nữa.” Ồ, không, anh chị em đừng giả mạo điều đó. Không. Anh em đừng cố trở thành Ê-li cho đến khi Đức Chúa Trời kêu gọi anh chị em. Vâng, thưa quý vị. “Ta là đầy tớ của Đức Giê-hô-va.” Cũng có, bảy trăm tiên tri tại đó, nhưng không người nào dám làm điều đó.

¹⁷⁷ Rồi khi ông cắt bỏ đực và đổ nước lên, ông nói, “Lạy Chúa, con làm điều này theo mạng lệnh của Ngài.” Thấy sự... Bất cứ ai khác đã cố làm, chắc hẳn sẽ thất bại hoàn toàn.

¹⁷⁸ Phải được hà hơi cho anh chị em! Đức Thánh Linh phải mang nó đến và tỏ bày nó cho anh chị em.

179 Đó là vấn đề ngày hôm nay. Anh chị em không thể đi lên, bàn thờ, và nói, “Ồ, Halêlugia, Halêlugia. Lạy Chúa, con muốn có Đức Thánh Linh. Halêlugia, Halêlugia.” Không.

180 Nhưng, thưa anh, chị em, khi Đức Thánh Linh đã hà hơi Lời đó cho anh chị em, anh chị em sẽ hiểu được Nó trước khi rời chỗ ngồi của mình. Điều gì đó trong anh chị em bùng cháy. Thầy giảng sẽ không phải bảo anh chị em làm *điều này* hay làm *điều kia*. Những lá cũ sẽ rơi rụng, và những lá mới sẽ sinh ra. Nó được hà hơi cho anh chị em. Anh chị em sẽ không nổi giận với thầy giảng khi ông giảng Lễ thật từ Kinh Thánh. Anh chị em yêu mến Nó, vươn tới Nó. Nó là Thức Ăn linh hồn cho anh chị em.

181 Thạm chí Chúa Jêsus, chính Ngài, Ngài đã phán, “Ta không làm những gì Ta muốn làm, trong chính Ta. Con không thể làm điều gì nhưng chỉ làm những gì mà Ngài thấy Cha làm.” Những Lời...Ngài là Em-ma-nu-ên, chính Ngài. Ngài là Đức Chúa Trời trên đất; Chúa Jêsus. Ngài đã là thân xác mà Đức Chúa Trời ở trong. Ngài là căn lều mà Đức Chúa Trời đã sống dưới. A-men. Nhưng trong tất cả điều đó, Con Đức Chúa Trời được sanh ra đồng trinh, Em-ma-nu-ên trong sự đầy dẫy Thánh Linh, Ngài có Thánh Linh không giới hạn. Và, tuy nhiên, trong thân xác của Chính Ngài, Ngài phán, “Ta không làm điều gì cho đến khi Cha tỏ cho Ta trước.” Được hà hơi cho Ngài, để làm điều đó!

182 Sa-tan nói, “Hãy biến những hòn đá này thành bánh, và thi hành phép lạ. Hãy cho ta xem Ngài làm điều đó.”

183 Ngài đáp, “Có lời chép rằng, ‘Người ta sẽ sống chẳng phải chỉ nhờ bánh mà thôi.’” Ồ, chao ôi! Nhưng khi đám đông bị đói, Ngài lấy năm cái bánh và hai con cá, và đã nuôi năm ngàn người. Ồ, Halêlugia! Anh chị em hiểu tôi muốn nói gì không?

184 Đừng cố giả mạo. Đó là vấn đề với Ngũ Tuần ngày nay. Đó là vấn đề với giáo hội ngày nay, có quá nhiều người cố giả mạo họ có Đức Thánh Linh. Có quá nhiều người cố giả mạo sự chữa lành Thiêng liêng. Có quá nhiều người cố giả mạo những thứ khác nhau của Chúa. Anh chị em không thể làm điều đó. Những điều xảy đến bởi sự chọn lựa, Đức Chúa Trời kêu gọi, anh chị em lọt lòng mẹ với điều đó. “Các sự ban cho và sự kêu gọi của Đức Chúa Trời chẳng hề đổi lại được bao giờ.” Ồ, chao ôi! Đúng vậy.

Anh chị em không thể làm cho bản thân mình điều gì đó anh chị em không phải.

¹⁸⁵ Nhưng nếu Đức Chúa Trời kêu gọi anh chị em, hãy là người biết ơn nhất trên trần gian vì Ngài đã kêu gọi anh chị em. Rồi nó trở thành hiện thực cho anh chị em.

¹⁸⁶ Nếu tôi muốn nói, nếu tôi có thì giờ, về các con sóc ngày nọ, gần như làm cho tôi quay lại. Tôi chưa hề thấy nó trước đó, và tôi đã không thể làm được. Hattie, đang ngồi phía sau đó nhìn tôi. Làm sao điều đó từng xảy ra? Nó đã không thể làm được điều đó, nhưng nó được hà hơi, làm sống động. Lời đã được nói ra và nó được làm như thế. Halêlugia!

¹⁸⁷ Phao-lô, anh chị em có thể tưởng tượng ông nói, “Tôi đã ở trên biển này mười bốn ngày đêm, và không trăng không sao, không ánh mặt trời hay không gì cả. Đoán tôi sẽ chỉ đi lên và bảo họ, ‘Hãy can đảm, vì Đức Chúa Trời sẽ chăm sóc chúng ta, dẫu sao đi nữa’”? Ồ, Đức Chúa Trời không làm như thế. Đức Chúa Trời không làm điều đó.

¹⁸⁸ Đức tin của anh em thì tốt lắm, thưa anh em. Đức tin của anh em tuyệt vời. Nhưng cho đến lúc điều đó được hà hơi cho anh em!

¹⁸⁹ Ồ, đây là một đèn đỏ bật tại đó, và nếu tôi thấy...Tôi nói, “À, mình sẽ đạp số. Mình có xe hơi. Mình có thể đi qua đèn đỏ, một trăm hai mươi dặm một giờ.” Đúng vậy. “Tôi có thể cảm thấy sức mạnh dưới chân của tôi.” Nhưng tốt hơn anh chị em đợi đến khi có dấu hiệu “đi.” Halêlugia!

¹⁹⁰ Anh chị em có hiểu ý tôi muốn nói gì không? [Hội chúng trả lời, “A-men.”—Bt.] Khi dấu hiệu “đi” xuất hiện, được rồi. Khi điều đó được hà hơi cho anh chị em, và Đức Chúa Trời tỏ cho biết như Ngài đã làm ngày đó, tốt lắm. Nhưng cho đến lúc Ngài thực hiện, chúng ta có một đám Giu-đa giả mạo, bước theo, nói, “À, tôi cũng giống họ. Tôi, cũng là Cơ-đốc nhân.”

¹⁹¹ Ồ, anh chị em không nhớ sao? Các con trai của Sê-va—Sê-va, đi ra và nói, “Chúng ta quở trách người, quở trách người nhân Danh Chúa Jêsus mà Phao-lô giảng. Hãy ra!”

Nó nói, “Ta biết rõ Phao-lô, và ta biết Jêsus, nhưng các người là ai?”

¹⁹² Giờ đến khi điều phải và điều trái được bày tỏ. Nó tỏ cho thấy trong các Cơ-đốc nhân ngày nay. Nó tỏ cho thấy trong các giáo hội ngày nay. Nó tỏ cho thấy trong các dân ngày hôm nay. Tôi đang giữ anh chị em lâu; tôi muốn điều này đến với anh chị em.

¹⁹³ Phao-lô không bao giờ nói, “Tôi tin tôi sẽ cứ đi lên và nói, ‘À, hãy can đảm lên.’” Không.

¹⁹⁴ Ông đã làm gì? Ông đã nghe một Thiên sứ. Ông biết đó chính là Thiên sứ mà đã luôn luôn nói với ông. Ông đã nhận ra, rồi ông hành động. Đi lên và nói, “Hãy thật can đảm lên. Vì Thiên sứ của Chúa, Đấng mà tôi hầu việc, đã đứng bên tôi đêm qua, cho tôi thấy một khả tượng rằng sẽ không một ai bị mất, trên con tàu này. Hãy thật can đảm. Đi ăn bữa tối của các anh em bây giờ. Mọi sự sẽ tốt đẹp.” A-men. Khi được hà hơi cho anh chị em, khi Đức Chúa Trời làm cho nó đúng!

¹⁹⁵ Tôi có đánh dấu nơi nào đó ở đây, tôi đã viết xuống. Nó ở ngay đây. Ừ-m. Chúng ta đang trong kỳ cuối cùng của mọi vật. Xin để tôi đưa ra điều giống thế này bây giờ, để kết thúc. Tôi hi vọng rằng Đức Chúa Trời đã mặc khả điều gì đó cho anh em. Nhìn xem. Mọi sự ở kỳ cuối cùng. Người nào đó đã hỏi đêm nọ, tôi tin đó là Anh Fred Sothmann, chúng ta đang hỏi về thời kỳ cuối cùng kết thúc như thế nào.

¹⁹⁶ Anh Demos Shakarian đã thấy khả tượng đó thật được bày tỏ, và ứng nghiệm năm ngày sau đó, thật hoàn hảo, nó giống như rơi ra khỏi giày của anh. Anh gọi cho tôi. Anh hỏi, “Joseph thế nào?”

Tôi đáp, “Ổn.”

Nói, “Cậu ấy có thấy các khả tượng không?”

¹⁹⁷ Tôi nói, “Có. Nó kể cho tôi về David, con trai của Anh Woods, nơi cậu ấy bị ngã xe máy, ba hay bốn ngày trước đó, thật chính xác.”

Anh nói, “Anh biết không, những điều này đi theo các gia đình.”

198 Tôi nói, “Công bình hay gian ác, cái này, hoặc cái kia. Nó đi theo các gia đình.”

199 Và chúng tôi đang trò chuyện một chút, và họ, Fred đã nói với tôi, “Điều này được rút ra từ đâu, Anh Branham?”

200 Tôi đáp, “Nhìn xem, Fred, chúng ta hãy xem điều đó bởi thiên nhiên. Đức Chúa Trời làm việc trong thiên nhiên của Ngài. Hãy xem, quan sát những gì xảy ra. Mặt trời mọc ở phương Đông. Đó là nền văn minh sớm nhất mà chúng ta có, là Trung Hoa.” Tất cả chúng ta biết điều đó.

201 Nền văn minh xưa nhất mà chúng ta có là Trung Hoa. Được rồi. Và nền văn minh di chuyển dần về hướng tây. Và giờ đây anh sẽ đi đâu nếu anh rời Bờ biển phía Tây, đi thẳng qua? Đi đến Trung Hoa. Chính xác. Chúng ta đang ở kỳ cuối cùng. Kinh Thánh nói, nhà tiên tri nói, “Ấy sẽ là một ngày mà chẳng phải ngày cũng chẳng phải đêm, khi mặt trời đi qua, song vào buổi chiều,” ngay trước khi nó chấm dứt ở trên đây, “lại sẽ có Sự Sáng, giống như vậy.” Chúa Jêsus phán, “Sẽ có cơn mưa đầu mùa và cơn mưa cuối mùa. Và mưa cuối mùa sẽ sinh ra cả cơn mưa đầu mùa và cơn mưa cuối mùa, trong cùng một mùa.” Chúng ta đang ở trong kỳ cuối cùng.

202 Hãy nhìn đây, xin để tôi tỏ cho anh chị em thấy. Chính trị đang hồi kết thúc. Anh chị em có tin thế không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Chỉ cho tôi thấy điều gì đó hôm nay...

Đất nước này là tồi tệ nhất trên thế giới, về sự bại hoại, sự không tin kính. Ai đã đọc tờ Người Đưa Tin đêm nọ, tại Louisville, khi tất cả những người nữ này, được chọn ra, từ mỗi nước, người nữ đẹp nhất trong nước, và họ đứng để thi Hoa hậu Hoàn vũ? Mọi nước trừ nước Nga. Người ta đến với Khrushchev và hỏi ông, “Tại sao không?” Ông trả lời, “Nước Nga không lột trần phụ nữ của mình, để đi bộ trước đàn ông.” Một đất nước không tin, ngoại giáo mang lại lời khiển trách trên chúng ta là những người tự xưng mình là Cơ-đốc nhân, nói, “Nước Nga không cởi trần phụ nữ của họ, để bước ra như thế. Và các anh không bao giờ tìm thấy những quần ngắn hay thứ như vậy tại nước Nga.” Đó là những người vô tín. Còn chúng ta những người tự xưng mình là “Cơ-đốc nhân”!

²⁰³ Không lạ gì Kinh Thánh đã nói, “Mọi bàn tiệc trở nên đầy đồ thừa ra. Và ai có thể dạy cho tôi sự Dạy dỗ, và ai được thói bú? Nhưng giềng mối thêm giềng mối, và hàng thêm hàng, hàng thêm hàng. Vì Ta sẽ dùng môi lạ lưỡi khác mà phán cùng dân này. Và đây là nơi Yên nghỉ. Vì tất cả điều này, họ chẳng chịu nghe.” Chúng ta có quan niệm trí thức riêng của mình. Ồ, thật tốt cứ ở suốt ngày về Điều đó.

²⁰⁴ Chính trị, bị thổi nát! Đảng Dân chủ, Đảng Cộng hòa, và tất cả, đều đê tiện. Đó là cái gì? Đó là một đám tham nhũng. Mỗi người làm việc trong đó, mà không được sanh lại, đều từ ma quỷ. Ma quỷ nói, “Mọi vương quốc trần gian thuộc về ta,” và Chúa Jêsus không hề tranh cãi với nó. Thế gian bị kiểm soát bởi ma quỷ. Và mỗi người mà làm việc cho chính quyền, nếu người đó không phải là Cơ-đốc nhân, thì thuộc về ma quỷ và đang làm việc cho ma quỷ. Các dân tộc này tất cả sẽ sụp xuống trước Chúa Jêsus Christ khi Ngài đến, sẽ có thời đại một Ngàn năm.

²⁰⁵ Hãy nhìn đây ngày nay, những gì chúng đang diễn ra lúc này. La hét với tôi về việc tiêu một số tiền vượt quá cho những Cơ-đốc nhân, và muốn nhốt tôi trong nhà tù nhà nước hai chục năm, vì tiêu tiền điều hành một phong trào tôn giáo. Và rượu ụyt-ky và bia và thuốc lá lấy đi hàng chục triệu đô la mỗi năm, làm bại hoại đất nước. Còn tôi đang cố gắng rao giảng về sự công nghĩa, đứng trong cửa của Đức Chúa Jêsus Christ, và gửi tôi đến trại cải huấn vì làm điều đó. Và lấy thứ như thế của ma quỷ, hạ cấp, thông minh, trí thức, và để họ trả cho các chương trình truyền hình làm bại hoại thế gian, đã đưa những người nữ đến với các con chó. Một trong những lời rửa sả lớn nhất mà đất nước từng có, còn họ thì không sao cả. Họ gửi tôi đến nơi cải huấn vì rao giảng Tin lành, lấy một vài đô la ra ở đây để—để rao giảng Tin lành, mà dân sự biếu tôi để giảng Tin lành. Tôi không giàu có và tôi không thể viết ra hết điều đó. Nhưng tuy nhiên họ muốn đưa tôi đến trại cải huấn, giam tôi hai năm, và đã có phiên tòa xét xử sắp đến. Ôi, thật đê tiện, thật ô ố! Lạy Chúa, xin thương xót.

²⁰⁶ Tôi sẽ nói một điều này, có lẽ đó là cách Đức Chúa Trời đã có trước khi Ngài giáng bom nguyên tử. Anh chị em phải làm điều gì đó sai trật, anh chị em biết. Anh chị em phải đụng đến người

được xúc dầu của Ngài một lần, vì chính câu Kinh Thánh này, e rằng...“Đừng động đến người được Chọn của Ta.” Đúng thế. Vậy nếu phải lấy điều đó để mang sự đoán xét đến, giống như trong thời Đa-ni-ên hay nơi nào khác, hãy để nó đến. Tôi là đây tớ của Ngài, lạy Chúa. Đúng thế. Ồ, vâng.

207 Chính trị, bại hoại! Quốc gia, thối nát! Ồ, xem điều gì! Họ đang cho lính mặc quần sọt lúc này. Ồ, chao ôi! Chính trị, chiến tranh! Chính trị đang hồi kết cục. Các nhà độc tài sai trật. Chính trị sai trật. Tại sao họ không ở lại với vua tin kính như Đức Chúa Trời đã ban cho họ, Đa-vít? Lãnh chúa lớn của Anh quốc đã nói, khi nền—khi nền dân chủ này được thành lập, đã nói, “Bây giờ thì nó ổn cả, nhưng sẽ đến một thời,” ông nói, “nó sẽ không còn gì. Nó sẽ là những cánh buồm và không có neo.” Và ông thì đúng. Nói, “Các chính trị gia đứng trên các thùng xà phòng mọi góc phố, tất cả những thứ lươn lẹo làm bại hoại chính quyền.” Và người đó đã nói đúng. Chính xác những gì đang diễn ra.

208 Một người có thể đi ra đây, và đi qua đây và say rượu, và xé rách mọi thứ anh ta muốn; và đi xuống đó, anh biết mọi người, vì thế không có gì để nói. Hãy để một người nghèo, hay ai đó không biết, cố làm điều đó, và người ta sẽ đưa anh đến nơi cải huấn. Bại hoại, ti tiện, ô uế, bốn mươi phần trăm là đồng tính luyến ái. Hãy nghĩ về điều đó, Sô-dôm và Gô-mô-rơ lần nữa! Có nhóm đó, cho mình là ngoan đạo.

209 Tôi—tôi tự hỏi chuyện gì xảy ra kế tiếp khi Tổng thống tiếp theo đến? Đức Chúa Trời đã cho chúng ta một người tin kính tốt, cụ Dwight Eisenhower. Và bây giờ tôi—...Quan sát điều kế tiếp xảy tới. Và chúng ta có thể có một kẻ tồi tệ kế tiếp, khá chắc chắn. Nhưng có sự đang đến, “Một Pha-ra-ôn không biết Giô-sép.” Hãy nhớ điều đó. Tôi sẽ đến với điều đó chỉ trong một giây. Chính trị thối nát. Chúng ta biết điều đó.

210 Chiến tranh ở sự cuối cùng của nó. Ồ, họ ném đá vào nhau một thời, đánh vào đầu nhau với những rìu đá, rồi họ bắn cung và tên. Rồi họ có súng trường, rồi súng máy, rồi tám mươi-tám ly ở nước Đức, và những khẩu súng lớn với chúng ta. Rồi họ ném lựu đạn và khí độc. Nhưng giờ đây họ có bom khinh khí. Chiến tranh chấm dứt. Mỗi quốc gia đều có nó, vậy nên anh chị em sẽ

làm gì bây giờ? Thậm chí một nước nhỏ ngày hôm nay, chỉ kéo cò, đó là tất cả những gì anh chị em phải làm, và nó nổ tung hết thảy. Chiến tranh ở sự tận cùng. Ừ! A-men. Chiến tranh tận cùng. Chính trị tận cùng.

211 Sự giáo dục ở tận cùng. Tội phạm vị thành niên ở tận cùng. Trẻ em, không có hi vọng cho trẻ em, chúng trở nên điên khùng. Các bạn không thể có nền giáo dục. Anh chị em không thể đi xuống ở đây tại trường và có, kiếm được một đứa trẻ có giáo dục. Nó là một—nó là một đứa trẻ hung dữ gấp đôi của địa ngục khi nó đi ra hơn là khi nó đi vào. Hãy để giáo viên nói gì về điều đó về nó, ông sẽ bị giết. Chúng sẽ lập băng Klux nhỏ và đi ra đó và bắn giáo viên, đem ông ra và trói ông lại. Chúng ta đã mất hai ngàn giáo viên. Ồ, đợi một phút, tôi tin là hai chục ngàn giáo viên, năm ngoài đây. Tôi không trách họ. Tôi cũng, không muốn làm điều đó. Giờ đây họ treo biển khắp nơi, “Dành giáo dục đại học cho những đứa trẻ này.” Chúng cần điều đó, nhưng ma quỷ đã có được chúng. Ma quỷ đã có chúng. Và không chỉ là bình thường để đi ra và làm ra vẻ nghèo khó và—và—và tháo cánh cổng và treo nó trên cây trong một đêm Halloween, hay làm vài mẹo vặt giống trẻ con thường làm, hay lấy một lớp áo lót vai của nhà nông và bày nó ra trên đường, không phải như thế; nhưng chúng điên khùng. Chúng làm những điều điên khùng; bắn các bạn, giết các bạn, ám sát các bạn, bỏ thuốc độc các bạn, bất cứ điều gì. Đó là thế hệ kế tiếp.

212 Sự sinh đẻ con cũng kết thúc, nữ tính, tình mẫu tử. Ồ, phương pháp hạn chế sinh đẻ thực hiện ở mọi nơi, và những con chó nhỏ đã thay thế.

213 Luân lý, không còn luân lý với điều đó nữa. Phụ nữ, ăn mặc xấu xa; qua ti-vi, tất cả các loại người đóng vai người ác của Hollywood, tất cả các thứ, thời trang. Tất cả đều ở tận cùng!

214 Giáo dục ở sự tận cùng. Chính trị ở sự tận cùng. Chiến tranh ở sự tận cùng. Nền văn minh ở sự tận cùng. Tất cả những điều đó ở sự tận cùng. Chao ôi, chúng ta có thể làm gì lúc đó? Điều gì kế tiếp? Chúng ta ở kỳ kết cuộc của mọi thứ.

215 Giờ đây đời sống giáo hội đến hồi kết cuộc, giáo hội thông thường, giáo hội. Bây giờ, điều này có thể động chạm một chút,

nhưng giáo hội xác thịt, giáo hội Ê-sau, nó đến hồi kết cuộc của nó. Nó đang làm gì? Hướng đến liên hiệp các giáo hội, mà cuối cùng sẽ liên kết với Công giáo La-mã, để chống lại đạo Công giáo...hay với đạo Công giáo để chống lại chủ nghĩa cộng sản. Giáo hoàng John đang kêu gọi tất cả các giáo hội quay trở lại, và họ sẽ quay trở lại. Họ sẽ tự liên hiệp với nhau, thật chính xác những gì CHÚA PHÁN NHƯ VẬY.

216 Anh em nói, “Chờ một chút, Anh Branham. Anh đang đi trật đường rồi.” Nếu tôi trật, thì Đức Chúa Trời đã viết Kinh Thánh của Ngài trật. Anh em phải là Mi-chê, trong trường hợp này.

217 Morris Cerullo nói với tôi đêm nọ, nói, “Anti-christ ở đâu, Anh Branham? Người Do Thái là anti-christ.”

Tôi nói, “Morris! Và anh, một người Do Thái?”

Anh nói, “Họ là những kẻ ghét Đức Chúa Trời nhất.”

218 Tôi nói, “Morris, không phải! Nói cho tôi biết trong Kinh Thánh chỗ nào cho biết anti-christ ra từ Giê-ru-sa-lem. Anti-christ ra từ La-mã, không phải từ Palestine.”

Anh nói, “À, hãy xem, tôi...Họ là những kẻ ghét Đức Chúa Trời.”

219 “Vâng, Đức Chúa Trời chẳng đã nói Ngài làm mù mắt họ để chúng ta có một ngày thấy được? Nhưng ngày của chúng ta sẽ qua chẳng bao lâu nữa.”

220 Anh nói, “Ồ, Anh Branham, tôi chẳng hề nghĩ về điều đó.” Xem nào, thế đấy.

221 Đấy, chúng ta ở hồi kết cuộc. Thế gian xác thịt, giáo hội xác thịt ở kỳ, cuối cùng. Xem cách họ đang hướng về sự liên hiệp các giáo hội thế nào. Anh em Liên hiệp đi vào với họ. Ngũ Tuần vào với họ. Những nhóm còn lại tự tổ chức lấy. Thấy anh chị em đi xuống, với họ những người Ca-na-an, suốt đường đi xuống qua các linh của Ê-sau đó, rất sùng đạo, và tự liên hiệp với thế gian; không phải thông hiểu thuộc linh, không thể đắc thắng, không phải là những người được lựa chọn của Đức Chúa Trời, để được gọi ra và phân rẽ.

222 “Ồ, giá như tôi có thể làm cho điều đó tỏ ra, trong lúc nếu như tôi có thể đẩy nó xuống cách nào đó! Họ không thấy nó. Họ có

mắt mà họ không thể thấy được, có tai mà không thể nghe được. Ô, vì sao chúng ta quá mờ nhạt trong Thánh Linh? Bây giờ, hãy nghe điều này. Mọi thứ đang hồi kết cuộc.

²²³ Và Hội thánh thuộc linh đang ở kỳ chung kết của Nó. Nó đang đến sự kết thúc. Ôi Đức Chúa Trời! Hãy nhìn lại khi Nó khởi đầu với Luther, rung chuyển, thuộc linh. Rồi với Wesley, đến sự nên thánh. Rồi với Ngũ Tuần, Đức Thánh Linh. Và bây giờ ở kỳ cuối cùng, Linh của Đấng Christ vì vậy ở trong Hội thánh, Nó đang làm cùng công việc mà Ngài đã làm, trở lại ngay với Đầu của Nó; sẵn sàng cho Hội Thánh và Đấng Christ kết hợp, và sự Đến của Chúa Jêsus, và sự sống lại của kẻ chết. Chúng ta đang ở kỳ chung kết. Chúa Jêsus đã phán vậy, “Như việc đã xảy ra trong những ngày của Sô-đôm, cũng sẽ xảy ra như vậy khi Con Người hiện đến.” Anh chị em hiểu điều đó không?

²²⁴ Hãy nhìn giáo hội xác thịt. Hãy xem họ đang đi đâu, càng ngày càng cách xa.

²²⁵ Hãy nhìn xem Hội thánh được đầy dẫy Thánh Linh, rũ bỏ tất cả những điều vô nghĩa bé nhỏ của Nó, đến trong Thánh Linh, (trong thiếu số, dĩ nhiên), đến trong Thánh Linh, nhưng vận hành đến trong một nơi như vậy cho đến lúc Nó phải ở đó tới chỗ mà Thánh Linh đang vận hành ngay qua Nó, làm việc cách của Nó, sẵn sàng nhận Chúa của mình, sẵn sàng nhận Chúa của mình.

²²⁶ Và phần còn lại của họ đã tổ chức, trở lại trong thế gian, chia các phái, trở lại trong sự liên hiệp, đang di chuyển vào một sự liên hiệp lớn dưới đạo Công giáo. “Và có một hình tượng đã hình thành thành con thú.” Một *hình tượng*, “điều gì đó giống như thế.” Một liên hiệp giáo hội đã hình thành với đạo Công giáo, cả hai với nhau, làm việc cùng nhau. “Ai có thể giao chiến cùng con thú hay hình tượng của nó được?” Chắc chắn là không. Thật chúng ta có thể thông suốt điều đó trong hàng giờ!

²²⁷ Bây giờ xin để tôi nói điều này với anh chị em, và rồi sẽ là lúc kết thúc. Ấy là tôi đã...Tôi đã nói với anh chị em điều đó đang diễn ra đã khá lâu. Tôi—tôi chỉ cảm thấy đúc kết lại. Khi Đức Chúa Trời đã nói những điều này, nói, “Hãy nói với chúng. Hãy nói ra. Chớ giữ yên lặng nữa. Hãy tỏ Nó cho họ. Nếu họ không

nhận Nó, thì huyết không ở trên tay người.” Giờ là đây. Thì giờ, nó đang hồi kết cuộc.

228 Thế giới đang hồi kết. Nó không thể đứng nữa. Chiến tranh ở hồi kết thúc. Anh chị em không thể có chiến tranh nữa. Nếu anh chị em có chiến tranh, nó sẽ không xảy ra; chỉ người đầu tiên kéo cò, chính là điều đó. Chính trị, nó thối nát và bại hoại.

229 Thế giới giáo hội là Giám Lý, Báp-tít, Trưởng Lão, Ngũ Tuần. “Nó là những con heo lăn lóc trong vũng bùn, chó liếm lại đồ nó đã mửa.” Đúng thế, mỗi giáo hội trong họ! Đức Chúa Trời kêu gọi, ra từ sự thối nát đó, một Hội thánh được lựa chọn. Điều đó chính xác. Ê-sau, họ nói, “Chúng tôi là hội thánh!” Tôi không nghi ngờ điều đó. Gia-cốp, cũng là cha của Ê-sau, đúng thế, vì vậy, nhưng—nhưng...tôi muốn nói, Y-sác là cha của Ê-sau, và Gia-cốp là em của ông, với ông. Nhưng một người đã được đền bù quyền trưởng nam; người kia ghét nó. Một người nghe, nhận ra, và làm theo. Còn người kia nói, “Ồ, hể chừng nào tôi đi nhà thờ và làm những gì đúng, có gì khác biệt đâu?” Thế đấy. Bây giờ trong...

230 Thế thì tôi nói điều này, một nhận xét này nữa. Hội thánh chân chính có thật nhiều để sống cho lúc này.Ồ, nó nên là một thời hoan hỉ như vậy cho Hội thánh thật, cho Hội thánh chân chính, cho Hội thánh những người được chọn, khi anh chị em biết trong lòng mình anh chị em đã từ sự chết qua Sự sống; khi anh chị em nhìn vào chính mình và thấy, quan sát đời sống của mình và thấy rằng tất cả những điều thuộc về thế gian đã qua đi, rằng anh chị em trở thành người mới. Hãy lắng nghe bây giờ, thật kỹ, để kết thúc. Anh chị em biết mình đã vượt qua, đời sống anh chị em chứng minh điều đó, “Bởi bông trái của họ các người sẽ biết họ.” Toàn bộ mục tiêu của anh chị em là Đấng Christ. Anh chị em đang trông mong Ngài đến bất kỳ phút nào. Anh chị em bước đi trong Thánh Linh. Anh chị em yêu Ngài. Anh chị em thấy Ngài làm việc qua anh chị em. Không có gì anh chị em ao ước làm, nhưng Ngài thật sự làm điều đó, chính Ngài.Ồ, một thời kỳ tuyệt vời làm sao!

231 Nhắc tôi nhớ lại một họa sĩ đến La-mã, để học thành họa sĩ, một thanh niên. Người ta chú ý anh. Anh thật là khác tất cả những chàng trai và các cô gái Mỹ khác, và những người đến đó

để thành họa sĩ, mà từ các nơi còn lại trên thế giới. Thanh niên này nổi bật. Anh là một chàng trai tốt, và họ đã để ý. Họ đã tổ chức những buổi tiệc lớn, và đi xuống nơi đó và, cách họ sống ở La-mã, chỉ say sưa như họ có thể.

²³² Tôi đã ở đó, chính tôi, và thấy họ. Kéo ra trên đường phố, đàn ông và đàn bà, và tán tỉnh. Ngay trong các công viên, thậm chí quan hệ tình dục ngay trong công viên, ngay ngoài trời, không lưu tâm đến ai; Anh quốc, cũng vậy, tất cả nơi còn lại của họ. Hiểu không? Không tồi hơn ở đây. Cũng giống y ở đây, gần như tồi tệ; chỉ, chỉ che giấu nó hơn một chút ở đây, vì cảnh sát và điều khác. Bây giờ, nhưng thật kinh khủng!

²³³ Thế đấy, thanh niên này, giữ mình tránh xa tất cả điều đó. Khi họ đi đến những bữa tiệc của mình, anh để cho họ đi, nhưng anh đang học trở thành họa sĩ. Vì vậy, một ngày kia, một người bảo dưỡng già, vốn là một Cơ-đốc nhân ở gần viện—viện bảo tàng, phòng trưng bày nghệ thuật, ông nói—ông nói, “Chúng ta hãy đi bách bộ một lát, con trai. Chúng ta hãy đi dạo, ta muốn nói chuyện với con một lát.”

Anh đáp, “Dạ được.”

²³⁴ Do vậy họ đi, bước lên đồi, và cả hai người chấp tay phía sau, bước lên đồi. Mặt trời đang lặn. Và vì thế người già nói với họa sĩ trẻ, “Con trai, anh là người Mỹ.”

Anh đáp, “Dạ đúng.”

²³⁵ Ông nói, “Anh đến đây để học về hội họa. Tôi cho là anh đang tập trung vào công việc cuộc đời mình là họa sĩ.”

Anh nói, “Cháu đang có dự định làm điều đó, thưa ông.”

Nói, “Tôi nhận thấy anh là Cơ-đốc nhân.”

Anh nói, “Cháu là Cơ-đốc nhân.”

²³⁶ Ông nói, “À, có một điều tôi muốn hỏi anh. Tôi đã hỏi những người khác. Họ cũng, nói họ là Cơ-đốc nhân.” Ông nói, “Điều gì làm anh rất khác biệt vậy? Điều gì làm anh khác biệt với những chàng trai này đến từ nước Mỹ, và những cô gái từ nước Mỹ? Điều gì làm anh khác quá nhiều như vậy, và tuy nhiên tất cả các anh đều nói là mình là ‘Cơ-đốc nhân’?”

Anh nói, “Thưa ông, ông có thấy cách mặt trời đang lặn không?”

Ông nói, “Tôi thấy.”

²³⁷ Anh nói, “Bên kia đại dương, trong tiểu bang nào đó ở New England, trong thành phố nào đó ở tiểu bang ấy, và trong một ngôi nhà nào đó trong thành phố đó, là một cô gái mà cháu đã hứa rằng cháu sẽ sống thật lòng với.” Anh nói, “Đó là tất cả đang diễn ra trong đầu cháu, để học về hội họa và trở về với cô gái đó người mà đang sống chân thật với cháu.” Anh nói, “Đó là cách cháu sống với những gì cháu làm.”

²³⁸ Ồ, thưa anh, chị em, anh chị em có thể tự hỏi vì sao chúng ta không quan tâm những gì họ gọi chúng ta không. Tôi không quan tâm những gì họ nói.

²³⁹ Ngày nọ tôi đứng với Fred, tại San Juan, Puerto Rico, đang nhìn qua biển, và để ý, rặng san hô đó, dài nửa dặm, các ngọn sóng lớn đánh vào vỡ ra. Anh ấy nói...Những con chim hồng hạc đang đi bộ trong vườn, đại loại như vậy. Tôi nói...Anh nói, “Anh Branham, ở đây giống như Thiên đàng.”

²⁴⁰ Tôi nói, “Nhưng biển sẽ yên tĩnh ở đó, thưa anh.” Tôi nói, “Chỉ băng qua biển phía xa kia, có một nơi nào đó gọi là Thiên đàng, có một Đấng nào đó gọi là Chúa Jêsus, trong Thiên đàng này, mà ngày nọ Ngài đã cất đi mọi tội lỗi của tôi. Và tôi đã hứa với Ngài tôi sẽ sống đúng với Ngài, tôi sẽ làm những điều Ngài muốn tôi làm. Đó là lý do tôi không hổ thẹn về Phúc âm của Ngài, Nó là Quyền phép của Đức Chúa Trời cho sự cứu rỗi.” Đó là những gì làm cho một Cơ-đốc nhân sống khác biệt. Người đó khác hẳn bởi vì người đó có Điều gì đó để sống khác cho.

Chúng ta hãy cúi đầu giây lát.

²⁴¹ Người bạn phiến não của tôi, sáng nay, anh có điều gì đó khác hẳn để sống, điều gì đó mang anh ra khỏi thế gian, điều gì đó mà có ý nghĩa với anh hơn cả thiên hạ, là sống cho Đấng Christ không? Nếu anh chưa có điều đó, tại sao anh không tiếp nhận Nó bây giờ. Không phải chỉ đi nhà thờ và nói, “Tôi muốn là một người tốt.” Đừng làm thế. Anh em muốn là một Cơ-đốc nhân. Anh em, nếu có điều gì đó luôn ở trong lòng anh, bảo với anh, “Anh

không đúng, nhưng tôi muốn anh sống đúng.” Anh em luôn luôn ao ước điều gì đó mà bây giờ anh không có bây giờ, anh không biết đó là Đức Chúa Trời đang kêu gọi anh sao? Đừng xây lưng khỏi điều đó. “Vì nếu anh em đã từng được soi sáng một lần và đã có cơ hội, mà lại cố ý phạm tội, thì không còn có tế lễ chuộc tội nữa.” Đừng làm giống Ê-sau.

²⁴² Hãy đến với Gia-cốp, bắt chấp...bắt chấp anh em sẽ trả giá bằng cái gì. Nếu nó khiến bạn phải trả giá bằng ngôi nhà mình, nếu điều đó khiến bạn trả giá bằng công việc của mình, nếu nó phải trả giá bằng người chồng của mình, nếu trả giá bằng người vợ của mình, nếu trả giá bằng con cái của mình, nếu trả giá bất kỳ điều gì, để có được quyền thừa kế đó! Đó là những gì được kể đến. Và nếu anh chị em cảm thấy cách đó về nó, sáng nay, và muốn có quyền thừa kế này! Tôi không thể cho Nó cho anh chị em. Đức Chúa Trời có thể, và Ngài là Đấng mà đang nói chuyện với anh chị em. Mời anh chị em chỉ đưa tay của mình lên, nói, “Xin cầu nguyện cho tôi, Anh Branham. Quyền thừa kế đó, tôi muốn.” Xin Đức Chúa Trời ban phước cho anh chị em, khắp mọi nơi. “Quyền thừa kế đó, tôi muốn.”

²⁴³ Lạy Cha Thiên thượng của chúng con, con cảm ơn Ngài, Đức Chúa Trời Chí Thánh và Chí Cao, vì tất cả những sự nhân từ và sự thương xót của Ngài đối với các con trai và con gái loài người. Và chúng con nhận ra rằng chúng con đang ở kỳ sau rốt, không gì có thể hành động lâu hơn nữa. Chúng con chỉ đang chờ đợi trong một thời kỳ vay mượn; giống như đã xảy ra trong những ngày của Nô-ê, sự nhần nhục của Đức Chúa Trời, khi con tàu đang được chuẩn bị, khi chỉ có tám linh hồn được cứu. Ngài phán, “Trong ngày Con người hiện đến cũng vậy. Sự nhần nhục của Đức Chúa Trời, không muốn ai phải chết mất, nhưng muốn tất cả đều có thể đến với sự ăn năn.”

²⁴⁴ Và ngày hôm nay trong tòa nhà này, có những người nam và người nữ, đã đưa tay lên, trai gái, trẻ già, đã đưa tay lên, và nói, “Có Điều gì đó đang lôi kéo tôi.” Ôi Đức Chúa Trời, xin họ đừng bao giờ khước từ Nó. Xin cho họ bán nền giáo dục của mình, xin cho họ bán mọi thứ họ có. Giống người tìm được viên ngọc lớn; nó là viên ngọc lớn, đáng quý, nó là viên ngọc lớn nhất, và người

đó đã bán mọi thứ thân yêu mình có, để người đó có thể mua viên ngọc lớn, quý giá này. Xin cho họ bán tháo hết mọi thứ mà họ có trên thế gian, sáng nay, tất cả những sự ưa chuộng của họ thuộc về thế gian.

²⁴⁵ Những người phụ nữ này đang ngồi đây, Chúa ôi, nhiều người trong họ đã được nghe giảng Phúc âm rất nhiều lần, mà vẫn còn can dự với thế gian, và trang phục giống thế gian và ăn mặc giống như thế gian, và đi dự tiệc tùng và các thứ mà thế gian, dự phần về những thứ thuộc về thế gian và hành động giống như thế gian, và dùng những điều thuộc về thế gian. Ôi Chúa, xin cho họ cảm thấy xấu hổ, sáng nay. Nếu có chút hy vọng nào trong họ, lạy Chúa, xin nhen nó hôm nay. Xin để đây là thì giờ đó.

²⁴⁶ Và những người này ở đây, lạy Chúa, Ôi Đức Chúa Trời, xin thương xót họ. Nhiều người trong họ vẫn còn bước ra theo những việc của thế gian, vẫn còn ước muốn và tận hưởng những thứ thuộc về thế gian, phạm tội, hút thuốc, uống rượu, nhậu nhẹt xã giao, kèm theo ít bia, hay—hay điều gì như vậy, hay ham muốn, và treo hình những phụ nữ trẻ ăn mặc bần thủ, hở hang. Và thân thể họ mà người ta đang nhìn vào trên đường phố, và người ta suýt tông người khác để nhìn vào họ, tự xưng họ là Cơ-đốc nhân.

Và biết rằng hình dáng thân thể người nữ đó, trong vòng hai mươi bốn giờ, sẽ phân rã trong phần mộ nơi kia, côn trùng và sâu bọ sẽ bò qua các mạch máu hình dáng của thân thể cô ta; và linh hồn cô ta sẽ ở trong địa ngục của quỷ, vì cách cô ta đã sống. Và, tuy nhiên, cô vênh đôi môi tô son, bé nhỏ của mình lên, mà cười vào anh em.

²⁴⁷ Đức Chúa Trời ôi, xin thương xót họ. Lạy Chúa, xin đừng để họ bị hư mất. Xin thương xót và ban đến sự thương xót. Xin ban cho mỗi người trong họ, lạy Chúa. Ngài là Đấng duy nhất có thể ban phước hạnh này. Nếu Ngài gọi họ đến Sự sống Đời đời, xin cho lòng họ mở ra; và họ sẽ đặt mọi thứ qua một bên sáng nay, và rồi họ sẽ tiếp nhận nó. Xin nhậm lời, Cha ôi.

²⁴⁸ Và bây giờ nguyện xin Đức Thánh Linh đến trong buổi nhóm này, vì những người đau ốm và bệnh tật, và cho dân sự hiểu được Sứ điệp này mà đã được rao giảng sáng nay, rằng sự Đến và mọi

sự đang ở kỳ sau rốt, và thậm chí Đức Chúa Jêsus đang làm việc trong Hội Thánh của Ngài. Xin để điều đó xảy ra ngay bây giờ, Chúa ôi, hầu cho Ngài có thể nhận lấy tất cả những người này trong tay Ngài. Và khi họ thấy Đức Thánh Linh đang làm việc, vận hành giữa dân sự, xin để điều đó được khẳng định, Sứ điệp mà con đã giảng, rằng chúng con đang ở kỳ sau rốt. Và xin họ nghe. Họ đã nghe, và xin cho họ nhận ra rằng chính cùng Đức Chúa Jêsus đó, cách mà Ngài đã làm trong thời của Ngài, thì Ngài đang thực hiện ở đây qua Hội thánh Ngài trong ngày sau rốt. Và thế thì xin cho họ có thể làm theo bằng cách dâng đời sống và thân thể, và linh hồn và tâm thần của họ, cho Ngài. Con giao phó họ cho Ngài, Chúa ôi, trong Danh Chúa Jêsus.

249 Bây giờ, trong tòa nhà nơi dân sự đang có mặt, tôi đã phái Billy sáng nay phát ra các thẻ cầu nguyện. Cậu ấy...[Băng trống—Bt.]

250 Chị có đau ốm, nhu cầu không? Nếu Đức Chúa Trời khải thị cho tôi giống như Ngài đã làm với người phụ nữ bên giếng nước, và nói cho tôi nan đề của chị là gì, hay điều gì đó về chị, mà chị biết còn tôi không biết, sẽ làm cho chị có đức tin để tin Đức Chúa Trời chứ? Liệu có làm cho những người còn lại của anh chị em có đức tin không? Có phải đây là buổi nhóm đầu tiên của chúng ta không? [Người chị đó nói, “Không”—Bt.]Ồ, chị đã gặp tôi trước đây, nhưng tôi là người lạ với chị. Đúng thế không? Được rồi, xin Đức Chúa Trời nhậm điều cầu xin của chị.

251 Bây giờ, điều đó thật, hay không?Ồ, chao ôi! Kêu gọi tôn giáo trí thức của anh em. “Ba-anh,” nói, “hắn ở đâu?” Ê-li trên núi Cạt-mên bảo, “Ba-anh ở đâu? Ở đâu? Hãy đánh thức hắn dậy.” Anh chị em không phải đánh thức Chúa Jêsus. Ngài luôn tỉnh thức. Ngài luôn hiện diện, luôn sống, luôn có thể; hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi. A-men. Đức Chúa Trời vẫn là Đức Chúa Trời.

252 Anh tin bệnh tim sẽ lìa khỏi và anh sẽ khoẻ mạnh không? Anh không phải là người ở đây. Anh trở lại Lexington và bảo cho những người tại đó những điều lớn lao mà Chúa đã làm cho anh. Hiểu không?

253 Nó đi vượt qua đầu những người, mà không bao giờ hiểu được điều đó. Một Hội thánh sống sẽ vồ lấy điều đó, nhanh chóng, và biết rằng sự Hiện diện của Đức Thánh Linh là ở đây.

254 Người nào đó ở phía sau đưa tay mình lên. Có phải bà đấy không, thưa bà? Bà tin Đức Chúa Trời có thể bảo cho tôi bệnh của bà chứ? Người lớn kia...

255 Anh em ở ngoài đó phía cuối kia, tôi tin anh nói, cách đây một lát, điều đó. Anh tin chứ anh ơi? [Anh em đó nói, “Vâng.”—Bt.] Anh tin chứ? Thế thì bệnh về da sẽ lìa khỏi anh, anh sẽ ổn thôi. Anh có tin không? Anh nhận điều đó như được chữa lành rồi chứ? Hãy đưa tay anh lên, anh tin. Hiểu không? Ủ-m. Được rồi. Anh ấy là người lạ với tôi. Anh biết điều đó, Pat.

256 Một phụ nữ đang nhìn ở đó, đang cầu nguyện, nhìn vào tôi, nói chị là người lạ. Chị có tin bệnh áp huyết cao sẽ lìa khỏi chị không? Đúng thế, phải không? Hãy giơ tay chị lên nếu điều đó đúng. Được rồi, hãy có đức tin nơi Đức Chúa Trời.

Anh chị em hiểu những gì tôi muốn nói không?

257 Còn về một số anh chị em mà biết tôi thì thế nào? Anh chị em có điều gì đó ở trong lòng. Hãy đưa tay anh chị em lên. Rất nhiều người trong anh chị em! Tôi không thể làm điều đó; Nó thật sự phải xảy đến. Anh chị em biết, đó là đức tin của anh chị em.

258 Georgie Bruce, tôi thấy cô ấy đang ngồi đó. Cô luôn đang tìm gì đó cho ai đó, Georgie. Cô được chữa lành, bệnh ung thư rồi. Không nghi ngờ gì trong trí cô. Ngày mà cô đến với đèn tạm này và đi ra khỏi cửa nơi đó, Thánh Linh giáng trên tôi, và bảo cô ngay tại đấy hành động nào đó không ai trên thế giới biết nhưng cô và Đức Chúa Trời và một người khác biết. Có phải không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Đúng vậy. Cô tin tôi, phải không Georgie? Cô có điều gì đó ở trong lòng, Georgie. Cô tin Đức Chúa Trời có thể nói cho tôi biết những gì trong lòng cô không?

Còn những người còn lại trong anh chị em, những người mà biết tôi, có tin không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.]

259 Tôi biết Georgie, nhưng cô ấy đang nghĩ về điều gì đó. Cô có hai người, ở cách xa đây, cô đang cầu nguyện cho họ. Cả hai đều sống tại Corydon. Đúng vậy. Và cô có một người ở đây,

một người cô đang cầu nguyện cho, mà ở ngoài đây trong bệnh viện. Và cô đang cầu nguyện, không phải cho sự chữa lành của người đó, nhưng sự cứu rỗi linh hồn người đó. Đó là CHÚA PHÁN NHƯ VẬY. Đúng thế. Phải vậy không, Georgie? Điều đó hoàn toàn chính xác.

²⁶⁰ Người nào đó đằng sau kia đưa tay lên, lối phía sau ở sau đây, phía sau ở đây. Anh, còn anh thì sao? Mời anh đưa tay lên, anh là người lạ với tôi phải không? Người này ngồi đây nhìn tôi, tôi không biết anh. Anh có tin tôi là tiên tri của Đức Chúa Trời, đây tớ của Đức Chúa Trời? Anh có tin Thánh Linh, những gì tôi đã nói là Lẽ thật không? Anh có tin Điều đó không? [Người anh em đó nói, “Tin.”—Bt.] Nếu anh tin, anh được...đó là điều duy nhất anh có, vì anh đang bị ung thư. Đúng thế. Anh không phải người thành phố này. Anh đến từ New Albany. Đúng vậy. Và anh bị ung thư. Nếu anh tin với tất cả lòng mình, anh sẽ khỏe mạnh. Anh sẽ tin nhận điều đó không? Hãy đưa tay lên. Chúc tụng Chúa.

²⁶¹ Tôi tin, người phụ nữ đó ở ngoài kia với chiếc mũ trắng trên đầu, phụ nữ da màu, đưa tay mình lên. Tôi chưa có người da màu nào. Bà tin không, thưa bà? Được rồi, thưa quý vị, hãy tin hết lòng. Bà bị đau tim, bệnh dạ dày, biến chứng. Người nào đó đem bà đến đây sáng nay. CHÚA PHÁN NHƯ VẬY. Điều đó đúng, phải không, thưa bà? Nếu đúng vậy, hãy vẫy khăn tay mà bà có trong tay, để dân sự nhìn thấy. Tôi chưa bao giờ thấy người phụ nữ ấy trong đời tôi.

²⁶² Anh có đưa tay lên không? Tôi có phải người lạ với anh không? Và anh là người lạ với tôi. Anh tin Đức Chúa Trời biết tôi, hay Đức Chúa Trời biết anh? Anh tin Ngài sẽ bảo cho tôi những gì trong lòng anh? Anh đang cầu nguyện cho ai đó. Đó là cha anh, bị đau tim. Được rồi. Và anh đang tìm kiếm phép báp-tem bằng Đức Thánh Linh. CHÚA PHÁN NHƯ VẬY.

Nếu anh có thể tin!

²⁶³ Còn về quý bà còn trẻ đưa tay lên như thế *này*, bà tin không? Bệnh của bà là chứng phát ban trên tay. Nhưng bà đang cầu nguyện cho một đứa cháu nội. Đúng thế. Đứa bé không bình thường. Đúng vậy. Phải không, thưa bà? Bà tin với tất cả tấm lòng, về điều đó.

Khi tôi nói, “đưa trẻ.” Đợi một chút. Ồ, thế đấy. Con trai của bà bị tai nạn xe hơi; bị tàn tật. Tôi không biết bà, thưa bà, nhưng đó là thật. Nếu đúng thế, hãy đưa tay lên.

²⁶⁴ Bây giờ, Ai ở đây? Đó là Ai? Không phải là tôi. Làm sao tôi có thể làm điều đó? Đừng làm tê liệt Thánh Linh, những điều Thuộc linh. Đức Chúa Trời ở đây! Đức Thánh Linh mà anh chị em muốn, anh chị em có tin Điều đó lúc này không? Anh chị em có tin Điều đó giờ này không? Được rồi, thế thì hãy nhận lãnh Điều đó bây giờ. Bây giờ là lúc để nhận lãnh Điều đó. Hãy tin với tất cả tấm lòng.

²⁶⁵ Anh chị em mà có đau ốm hay có nhu cầu. Tôi không thể chữa lành. Không ai có thể chữa lành. Tôi không thể ban Đức Thánh Linh. Nhưng Đấng mà có thể chữa lành và ban Đức Thánh Linh, Ngài ở đây. Ngài là Đấng làm điều đó.

²⁶⁶ Bây giờ anh chị em hãy cúi đầu. Anh chị em tin ngay bây giờ, khi tôi cầu nguyện cho anh chị em và những chiếc khăn tay này.

²⁶⁷ Lạy Cha Thiên thượng của chúng con, như con biết, con đã đi qua mọi người mà là những người lạ, theo như con cảm thấy chính mình đang yếu đi và không đứng vững; cảm thấy được dẫn dắt rằng đây có lẽ là thì giờ mà những người được Chọn đã thấy. Xin cho mỗi người trong họ, lạy Chúa, mà đã được kêu gọi và được phép được kêu gọi bởi Thánh Linh Ngài; điều gì đó, đức tin của họ, họ đã có nhiều đức tin hơn (vài người trong số họ) họ đã nghĩ họ có. Họ chỉ bắt đầu trong lòng họ.

²⁶⁸ Và người đàn bà đã rời đến áo của Ngài lần nọ khi Ngài đi qua, và Ngài quay lại và phán, “Ai đã rời đến Ta?”

Và họ nói, “Ồ, mọi người đã đụng đến Ngài.”

²⁶⁹ Ngài phán, “Nhưng Ta nhận biết Ta yếu đi.” Và Ngài đã tìm thấy người đàn bà bé nhỏ và bảo bà rằng bà bị bệnh rong huyết, và đức tin của bà đã chữa lành cho bà.

²⁷⁰ Và Kinh Thánh chép, rằng, “Ngài vẫn là Thầy Tế Lễ Thượng Phẩm, ngày hôm nay, mà có thể cảm thương tội lỗi của chúng con.” Lời Kinh Thánh đã chép, “Ngài hôm qua, hôm nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi.” Và nếu Ngài không hề thay đổi,

và cũng là Thầy Tế Lễ Thượng Phẩm đó, Ngài sẽ hành động giống như vậy và thực hiện cũng giống vậy.

²⁷¹ Và xin cho dân sự thấy rằng Hội thánh đầy đầy Thánh Linh đang tới. Đấng Christ sắp đến và cất Hội thánh của Ngài đi. Những dấu hiệu lớn cuối cùng của Ngài, như đã xảy ra trong thời Sô-dôm; Đấng đã phán, đã biết Sa-ra, và biết ông có một người vợ tên là Sa-ra, biết bà ở trong trại đang cười; Ngài nói, “Đó sẽ là một dấu hiệu. Khi nào người thấy điều đó, hãy nhớ, dòng dõi này sẽ không qua đi cho đến khi tất cả được ứng nghiệm.” Chính là đây. Chúng con đang ở kỳ cuối cùng.

²⁷² Xin nhậm lời, Chúa ôi, hầu cho mọi người đau ở đây có thể biết Đức Chúa Jêsus Christ hằng sống đang hiện diện. Xin những chiếc khăn tay này được ban phước cho mỗi cơ thể đau ốm mà chúng đi đến. Con định tội ma quỷ, vì dân sự. Con đuổi nó, bởi Thánh Linh của Đức Chúa Trời, trong đức tin, con đuổi mọi bóng dáng nghi ngờ. Xin mỗi người ở đây, mà được định trước cho Sự sống Đời đời, nhận lãnh Điều đó thì giờ này. Xin mọi sự mê tín dị đoan, mọi sự ngăn trở nhỏ, mọi điều bé nhỏ của thế gian, mọi chút sức nặng, như Kinh Thánh đã nói, “Chúng con hãy quăng hết mọi gánh nặng, và tội lỗi dễ vãn vương chúng con; hầu cho chúng con có thể chạy, với lòng nhịn nhục, theo đòi cuộc chạy đua đã bày ra cho chúng con; nhìn xem” (đến điều gì? đến giáo hội? đến tổ chức?) “đến Cội Rễ và Cuối Cùng của đức tin chúng con,” mà bây giờ là đây, “Đức Chúa Jêsus Christ, Con Đức Chúa Trời.” Hãy nhìn xem Ngài Đấng...Chúng con không phải lấy những lời mà chúng con biết là thật, nhưng tuy nhiên những Lời được tỏ ra thực sự với chúng con sáng nay. Cũng chính Chúa Jêsus mà đã chết đó, thì không chết, Ngài đã sống lại, và hai ngàn năm sau Ngài sẽ mang Hội Thánh của Ngài lên. Linh của Giu-đa đang làm việc giữa họ. Nhưng xin họ quăng hết mọi sự ngăn trở và mọi thứ, trong thì giờ này, và nhận lãnh Ngài.

²⁷³ Xin cho họ nghe, điều họ đã nghe, qua bài giảng. Xin cho họ nhận ra bây giờ rằng chính những Lời mà họ đã nghe được bày tỏ, và họ nhận ra Nó, rằng Đó chính là Đấng Christ. Và xin cho họ thực hiện giờ này, làm theo Nó: nhận lãnh Nó, và đứng trên

chân họ, đưa ra lời làm chứng; và đi vào Nước Đức Chúa Trời, bởi được đầy dẫy Đức Thánh Linh.

²⁷⁴ Xin cho những người đau ốm được lành. Xin cho những người bệnh tật được lành. Xin mọi ao ước của tấm lòng được làm đúng. Xin nhậm lời, lạ Đức Chúa Trời Toàn Năng.

²⁷⁵ Bây giờ anh chị em cúi đầu, lòng anh chị em mở ra, chỉ chính anh chị em dâng lời cầu nguyện; ngay trước khi, tôi đoán, buổi lễ báp-têm sắp đến, ngay trước phần này. Sẽ có một buổi nhóm khác tối nay.

²⁷⁶ Bây giờ, hãy nhớ, đừng để cơ hội này qua đi. Tôi đã ở đây được hai giờ rưỡi, hay hơn nữa, cố tranh thủ thời gian của tôi, và mang đến Phúc âm, và đặt Nó cho thật hoàn hảo. Rồi chúng ta đến ngay tới phần kết thúc. Và chính đề tài: nghe, nhận ra, làm theo. Đừng để nó đi qua khỏi đầu anh chị em. Anh chị em đã nghe Nó. Anh chị em có nhận ra sự Hiện diện của Ngài ở đây không? Anh chị em có biết Đó là Ngài đang kêu gọi anh chị em không? Thế thì hãy làm theo Nó. Đức Chúa Trời ở với anh chị em. Có thì giờ cầu nguyện.

²⁷⁷ Anh Neville, mời anh đến, một chút, kết thúc bằng lời cầu nguyện, nếu anh muốn lên đây.

Chỉ đỡ anh ấy lên.

NGHE, NHẬN RA, LÀM THEO LỜI ĐỨC CHÚA TRỜI VIE60-0221

(Hearing, Recognizing, Acting On The Word Of God)

Sứ điệp này được giảng bởi Anh William Marrion Branham, được ban phát bản gốc bằng tiếng Anh vào sáng Chúa nhật, ngày 21 tháng Hai, năm 1960, tại Đền tạm Branham ở Jeffersonville, Indiana, U.S.A., được lấy từ một băng ghi âm từ tính và được in nguyên văn bằng tiếng Anh. Bản dịch Tiếng Việt này được in và phân phát bởi Cơ quan xuất bản Voice Of God Recordings.

VIETNAMESE

©2021 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Thông báo bản quyền

Tác giả giữ bản quyền. Sách này có thể được in tại nhà dành cho việc sử dụng cá nhân hay được phát ra, miễn phí, như một công cụ để truyền bá Phúc Âm của Chúa Jêsus Christ. Sách này không được bán, sao chép trên quy mô lớn, đăng trên trang web, lưu trữ trong hệ thống phục hồi, dịch sang những ngôn ngữ khác, hay sử dụng dành cho việc xin ngân quỹ mà không có sự cho phép được viết rõ ràng của Voice Of God Recordings®.

Để biết thêm thông tin hay tài liệu có sẵn khác, xin vui lòng liên hệ:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org